Василь БЛІХАР:
«Залишати у медицині все, як є, уже не можна:

реформи галузі давно перезріли»

5 стор.

А яблуні так і не родять

Життєві історії у «Сімейному гніздечку»

10-11 стор.

Катерина Тимочко створює речі для хорошого настрою

13 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

Наш ДЕНЬ

www.nday.te.ua

Заснований у червні 2013 року

№19(48), 7 травня-13 травня 2014 р.

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

У зоні війни

Автомайданівці завезли їжу для тернопільських міліціонерів на Сході

Детальніше - 4 стор.

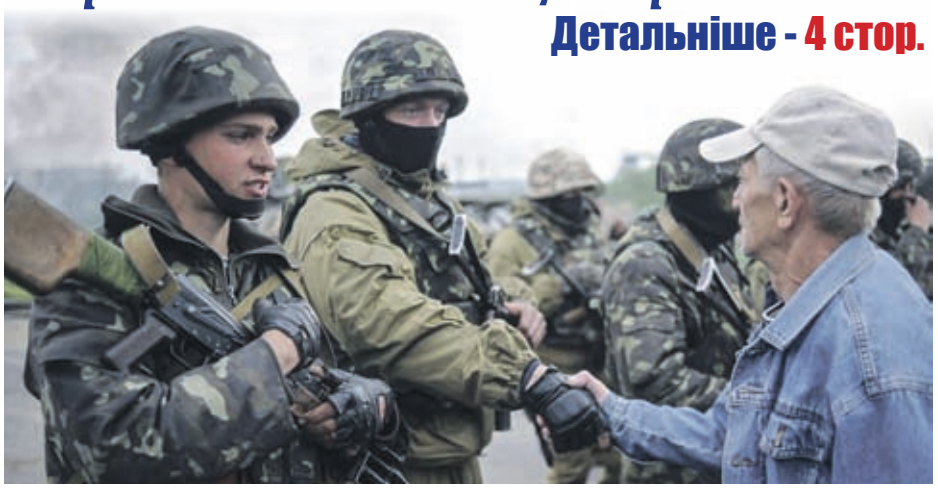

Дорогі наші кохані жінки, мами!

Сердечно вітаю Вас з одним з найтепліших і душевних свят – Днем Матері!

З глибокої давнини і до цього дня жінка оточена святим ореолом материнства. Подарувати життя маленькій людині, вигодувати й виростити її, зберігати від негараздів, часом жертвувати собою заради щастя дітей - це і є заповітне призначення жінки.

Немає на землі людини ближче і дорожче, ніж мама. Мама - це не тільки добрі очі, дбайливе серце, ніжне дихання і ласкаві руки рідної людини. Мама - це ще й ангел-хранитель, завжди береже від неприємностей, переживань і проблем. Ви більше, ніж будь-хто, радієте успіхам дітей, розумієте, підтримуєте їх і з глибоким болем переживаєте невдачі.

Ваше велике добре серце й зараз болить за долю неньки-України та її синів, які щохвилини готові віддати своє життя за Вас та свою державу.

Бажаю Вам тепла домашнього вогнища, надійної чоловічої підтримки, здоров'я, любові та благополуччя! Нехай ваші серця зігрівають любов і турбота близьких! Кожен день буде наповнений радісними і приємними подіями!

Щастя, здоров'я, благополуччя, душевного спокою і любові! Миру і затишку Вашому дому!

З повагою, Анатолій Гриценко

Добірка, присвячена Дню Матері, - 8 стор.

Триває передплата на «Наш ДЕНЬ»

незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

1 місяць – 7,63 6 місяців – 42,93
3 місяці – 22,29 8 місяців – 57,74 індекс - 68710

У ціну газети враховано вартість поштових послуг: прийом та доставка видання до передплатників

Передплатити «Наш ДЕНЬ» можна у будь-якому поштовому відділенні або у листоноші.

Погода в Тернополі й області

7 травня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 5-6, вдень 17-19 градусів тепла. Схід сонця - 5.42, захід - 20.45.

8 травня - хмарно з проясненням, увечері дощ, температура повітря вночі 7-9, вдень 18-19 градусів тепла. Схід сонця - 5.41, захід - 20.47.

9 травня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 7-9, вдень 19-20 градусів тепла. Схід сонця - 5.39, захід - 20.48.

10 травня - хмарно з проясненням, у другій половині дня дощ, температура повітря вночі 10-11, вдень 19-20 градусів тепла. Схід сонця - 5.38, захід - 20.49.

11 травня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 9-10, вдень 16-19 градусів тепла. Схід сонця - 5.36, захід - 20.51.

12 травня - хмарно, можливий дощ, вночі 8-9, вдень 17-18 градусів тепла. Схід сонця - 5.35, захід - 20.52.

13 травня - хмарно, вранці можливий дощ, температура повітря вночі 8-10, вдень 16-18 градусів тепла. Схід сонця - 5.44, захід - 20.44.

Народний синоптик

8 травня - Марка. У народі - Марк Ключник. Вважається, що Марк відає ключами від дощів: «Якщо випаде у травні три дощі добрих, то й хліба буде на три роки повних». **10 травня** - Симеона. Якщо цього дня ясний схід сонця, то літо, ймовірно, вітряним буде. **13 травня** - Якова. Наші пращури спостерігали за вечором і ніччю. Теплий вечір і зоряна ніч пророкували грозове й тепле урожайне літо.

Магнітні бурі у травні

Цього місяця геомагнітна обстановка буде достатньо неспокійною. Загалом може бути до семи магнітних бур.

Зокрема, найбільшу активність прогнозують:

9 травня - з 16 до 20 год.
13 травня - з 2 до 5 год.
16 травня - з 15 до 19 год.
20 травня - з 14 до 17 год.
21 травня - з 4 до 7 год.
23 травня - з 3 до 6 год.
29 травня - з 8 до 9 год.

У дні, коли активізуються магнітні бурі, особливо уважними до свого здоров'я мають бути люди з серцево-судинними захворюваннями, схильні до підвищеного артеріального тиску. Варто уникати перенавантажень, сварок. Слід якомога більше відпочивати й отримувати позитивні враження.

Народний комітет підтримки кандидата у Президенти ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО створено на Тернопіллі

Серед засновників комітету – відомі науковці, журналісти, бізнесмени, лікарі, педагоги, працівники культури, словом, представники інтелектуальних регіональних еліт, неординарні особистості, моральні авторитети області.

Вони активно закликали на минулорічних президентських виборах голосувати за Юлію Тимошенко, але голоси за Ющенка і «проти всіх» привели до влади Януковича.

Професор, доктор технічних наук, завідувач кафедри Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка Валерій Федорейко на засіданні оргкомітету наголосив, що над Батьківщиною нависла смертельна небезпека – втрата незалежності. Тому в умовах московської агресії Україні потрібний національний лідер, який володіє винятковими особистими рисами – сталевою волею, готовністю до самопожертви, який неодноразово брав на себе відповідальність за долю України, був безкомпромісним до її ворогів. Такою людиною є Юлія Тимошенко, яка впродовж останніх трьох років стала символом боротьби проти деспотизму для усього людства. Тепер уже Україну знають не лише за іменами боксера Кличка чи футболіста Шевченка, а за іменем політв'язня Тимошенко. Бо саме її ім'я не сходило протягом останніх трьох років зі сторінок і екранів на усіх континентах. Бо саме із нею асоціюється у світі сама Україна – горда і волелюбна, жертовна і незламна.

– З двох претендентів на посаду Президента, – продовжила думку заслужений журналіст України Тетяна Савків, – маємо незламного в'язня бандитського режиму, яка заплатила за визволення від кримінальної окупації власною волею, а з іншого боку – міністра з команди Януковича, який за час роботи в уряді Азарова збільшив свої статки вдвічі і володіє 1,6 мільярда доларів особистого багатства. За темпами особистого збагачення за останні три роки Порошенко займає друге місце після сина Януковича.

Під час перебування на Тернопіллі (м. Монастириська) Юлія Тимошенко підкреслила, що Путін готувався до агресії проти України заздалегідь, адже не випадково на посадах керівників українських силових структур були громадяни іншої держави і ставленики російських спецслужб. А зараз «Путін воює не тільки проти України, він сьогодні ламає світовий порядок, намагається оголосити себе лідером світу, перекроїти кордони, зруйнувати мир і стабільність в глобальному просторі, він сьогодні є прямою загрозою для світу». За інформацією політика, «якщо не буде звільнення наших адміністративних будівель, якщо не буде відведення військ від наших кордонів і звільнення заручників, крок за кроком світ буде йти до того, щоб відмовитися від споживання російських енергоносіїв». Водночас, сказала Тимошенко, «світ скоріше за все не буде захищати Україну зі зброєю в руках». Тож в умовах, коли Кремль веде неоголошену війну проти України, необхідно розраховувати лише на свої сили. Для цього і створюється Юлією Тимошенко Національний рух опору.

– Фактично Україна перебуває у стані війни з Росією, – підкреслив полковник міліції у відставці Василь Бесараб, – Юлія Тимошенко створює Народне Ополчення і веде озброєний народ проти фашиста Путіна, а в той же час Порошенко їде до «гаманця» Януковича Фірташа за підтримкою. І це тоді, коли Фірташ перебуває під арештом ФБР США і визнаний Америкою найбільшим злочинцем на планеті, і саме Путін вносить за нього 120 мільйонів доларів застави, щоб замінити його утримання під вартою домашнім арештом. До речі, свій союз із Фірташем, який очолює український, антинародний олігархат, Порошенко не заперечує.

Кандидат психологічних наук, член-кореспондент Української академії акмеологічних наук Ірина Чорна зазначила, що інтелектуали, які утворили народний комітет підтримки Юлії Тимошенко, рішуче відмежовуються від маніпуляцій про єдиний тур і єдиного кандидата, про те, що Небесна Сотня загинула на фронті боротьби із олігархатом для того, щоб до влади прийшов олігарх.

До речі, перший указ, який би підписала Юлія Тимошенко після перемоги на президентських виборах, стосувався б Героїв Небесної Сотні. Про це вона сказала, перебуваючи в нашій області. При цьому уточнила, що зірку Героя необхідно замінити тризубом. Водночас у небуття повинні відійти разом з історією диктатури ті «герої», «які за п'ять мільйонів баксів купували це звання у колишніх президентів, які отримували це звання за виконання будь-яких доручень режиму, в тому числі, які стосуються знущання над країною», – сказала кандидат у Президенти.

Створення за ініціативою Юлії Тимошенко Національного руху опору з українців, які мають військовий досвід і є за межами силових і оборонних структур, підтримує чимало людей. У Монастириськах Юлія Володимирівна наголосила, що «це не партизанський рух, це законна структура, яка базується на законі про оборону, її правовий статус – бригади територіальної оборони, які передбачені законом». Діятиме цей рух скоординовано з армією і складатиметься насамперед з патріотів.

Справді, нині не можна бути байдужими. Це підтвердило і створення обласного комітету підтримки кандидата в Президенти Юлії Тимошенко. Головою комітету обрано Валерія Федорейка.

Учасники зібрання закликали усіх небайдужих до долі України, людей думаючих і з активною життєвою позицією долучитися до роботи комітету підтримки кандидата в Президенти Юлії Тимошенко.

Микола РОТМАН,
заслужений журналіст України.

Україні потрібен мужній і незламний Президент-Воїн

Шановні співвітчизники! Дорогі брати і сестри!

Лиха година настала у житті кожного з нас і нашої молодої України. Тепер уже не з історичних підручників, а на власні очі ми бачимо, що таке московська окупація. Йде священна війна України проти московсько-фашистських загарбників.

Весь український народ піднявся на боротьбу проти окупанта, який топче українську землю та вбиває наших синів і дочок. Із коротких, як автоматні черги, щоденних відомостей із фронту, скапує кров полеглих героїв.

Сотні українців віддали своє життя за волю України не у минулих, кривавих століттях, а у буремному 2014 році, який став для нас аналогом 1941 року. Тільки тепер на місці німецького фашиста на нашу землю прийшов фашист московський.

На захист України піднявся увесь світ, і, будучи загнаним у глухий кут, московський звір показує вишкір крайнього звиродніння. Перед сучасною земною цивілізацією постала орда новітніх варварів, що випірнула із темних віків монголо-татарського іга.

Після звільнення від внутрішньої кримінальної окупації Україна опинилася перед зовнішньою окупацією ослабленою і дезорганізованою. І хоча війна – не найкращий час для ігор із демократичними процедурами і різними виборами, але ми мусимо, тримаючи у руках зброю, прийти і проголосувати за Президента України, якого у цю лиховісну добу немає.

Якого національного лідера потребує Україна в умовах війни? Перш за все, це має бути людина із найтвердішим характером з-поміж усіх теперішніх політиків. М'якотілість вгодованих гладких бізнесменів і демократична гнучкість лібералів – смерті подібні.

Бо тільки та історична постать, яка володіє сталевою волею, здатна приймати блискавичні військові рішення. По-друге, це має бути людина, яка продемонструвала власним життям свою готовність йти на самопожертву, включно із готовністю віддати життя, але не зламатися. По-третє, зараз нам не потрібен улесливий мільярдер, який заради збереження награбованого готовий йти на переговори із ворогом, а лідер із поставою Воїна, який піднімає Народне Ополчення на боротьбу і стоїть на єдиному: ворог є для того, щоб його знищити.

ВІДОЗВА
лідерів регіональних еліт, представників інтелігенції та ділових кіл Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської, Рівненської, Волинської, Чернівецької, Закарпатської областей.

Так склалося, що з-поміж численного, охочого до владних ситих посад чоловіцтва, які табунами зареєструвалися кандидатами у президенти, такими лицарськими рисами володіє жінка. І нею є Юлія Тимошенко.

Невже у нас така коротка пам'ять і ми забули, що впродовж останніх трьох років ув'язнена кримінальним режимом українка стала символом боротьби із деспотизмом для усього людства? Уже не імена боксера Кличка чи футболіста Шевченка, а ім'я політв'язня Тимошенко стало для планети образом України. Це ім'я не сходить зі сторінок світових ЗМІ і з екранів глобальних телеканалів, як ім'я самої України, гордої і незламної.

В ув'язненні вона могла щонайменшим компромісом відкупити собі волю. Але її незламність була протягом усього кримінального лихоліття тією іскрою, з якої спалахнуло вогнище народного повстання на Майдані, а відтак переможна жертовність Небесної сотні і наступних сотень полеглих героїв утримала над Україною знамено національної свободи.

Ми зайняті у житті, здебільшого інтелектуальною працею, і тому прагнемо завжди відділяти грішне від праведного. Нас поєднало те, що ми в усьому намагаємось мати власну думку і власним баченням добратися до істини. Тому ми спроможні не піддаватися на різного роду примітивні маніпуляції, які, на жаль, навіть в умовах війни морочать людям голови про єдиного мільярдера-кандидата, про єдиний перший тур, про наше спасіння в олігархаті, супроти якого, власне, й піднявся Майдан. Ми здатні слухати власний розум і власну совість, тому й вас, дорогі земляки, закликаємо опісля революції гідності свято берегти її, гідність, у ваших стривожених серцях. Бо слухати голос власної совісті у день виборів – не менш важливо, ніж слухати цей голос на барикадах.

На президентських виборах 2010 року ми так само розуміли, що тільки перемога Юлії Тимошенко може дати шанс відвернути гуманітарну катастрофу, коли до влади прийде кримінал. На жаль, послухали не усі. Прикро це визнавати, але саме ті голоси виборців із патріотичної Західної України, які були віддані за Ющенка і за графу «проти всіх», привели до влади Януковича. Без цих трьох ваших «патріотичних» відсотків, дорогі галичани, волиняни, буковинці і закарпатці, зек не став би президентом. Не було би 100 мільярдів доларів, вкрадених у народу його сім'єю, не було би похоронів європейської мрії, не було би кровопролиття на Майдані, не було б масового народовбивства цієї кривавої зими, від якого здригнувся світ.

Часом на затишній виборчій дільниці може вирішуватися не менше, а може, й більше, ніж на революційному Майдані. Ми свій вибір зробили і утворили народні комітети на підтримку Юлії Тимошенко на пост Президента. Адже у цю лиху годину Президент – це Воїн, це Солдат, це Верховний Головнокомандувач України супроти московської окупації.

Якби такої людини, як Юлія Тимошенко, мужньої і твердої, як криця і сама Україна, зараз не було на політичному видноколі, її належало б шукати. А так – вона є, і їй немає альтернативи. Вона єдина, як єдино правильним має бути наш вибір.

Бо від цього вибору залежить – чи буде завтра на карті світу така країна, як Україна, і чи будемо ми з вами доживати віку, або згинемо у згарищі московської окупації, яка збожеволілими полчищами суне на Київ.

Від Тернопілля «Відозву» підписали:

Валерій Федорейко, професор, доктор технічних наук;
Микола Ротман, заслужений журналіст України;
Ірина Чорна, кандидат психологічних наук, доцент;
Іван Паляниця, заслужений діяч мистецтв України;
Роман Бойко, заслужений артист України;
Юрій Кіцила, заслужений діяч мистецтв України;
Тетяна Савків, заслужений журналіст України;
Світлана Федишена, голова Кременецької районної ради попереднього скликання;
Валентина Лобода, доцент кафедри педіатрії №1 дитячої хірургії Тернопільського медичного університету.
Богдан Хаварівський, заслужений працівник культури України.

Олег Тягнибок: «ГАЛИЧИНА МАЄ СТАТИ надійним тилом для патріотів на передовій – НА СХОДІ І ПІВДНІ УКРАЇНИ»

Минулої неділі лідер ВО «Свобода» закликав мешканців нашого краю до повної мобілізації зусиль задля порятунку незалежної держави.

- У цей надскладний для України час мій статус кандидата у президенти відходить на другий план. Передусім я завітав до вас, щоб без посередників, а віч-на-віч донести правду про реальну ситуацію у країні та попросити допомоги для захисту її суверенітету, - наголошував Олег Тягнибок у переповнених залах районних будинків культури Бережан та Зборова, Палацу культури «Березіль» обласного центру.

На переконання політика, нині, на відміну від 90-х років минулого століття, передова лінія боротьби за Україну проходить не у національно свідомих західних областях, а на Сході та Півдні. Натомість, Галичина повинна стати надійним тилом для українських патріотів на кордонах з Російською Федерацією.

- Закликаю вас до повної мобілізації всіх, кому здоров'я та вік дозволяють боронити нашу державу, хто має навики військової служби та вміє тримати у руках зброю. Ми маємо поповнити ряди захисників вітчизни від агресії Кремля, російських диверсантів, сепаратистів і терористів, - звернувся політик до присутніх на зустрічах.

Друге, на чому слід сконцентрувати свої зусилля, це – посильна матеріальна допомога західних областей українському війську, щоб значно підвищити його боєздатність і підняти бойовий дух наших вояків.

Також, на думку лідера ВО «Свобода», галичани повинні бути готовими до того, щоб за необхідності надати прихисток біженцям зі східних регіонів, сім'ям патріотів Донеччини та Луганщини, які щохвилини ризикують своїми життями, стримуючи негідні наміри інтервентів та їх поплічників.

Також Олег Тягнибок поділився своїми враженнями від поїздки в Одесу, де 2 травня сплановані сепаратистами провокації забрали десятки життів.

- Я вірю, що в Одесі спроби антиукраїнських сил розшматувати державу зазнають краху, - зазначив він.

Узагалі ж, за словами кандидата у президенти, за роки української незалежності свідомість людей зазнала кардинальних змін і їх уже не треба довго переконувати, вмовляти чи агітувати за незалежність та суверенітет держави. Натомість чинна влада зобов'язана вберегти мільйони українців у гарячих точках від посягань агресора та озброєних терористів на їх добро і життя, влада мусить адекватно реагувати на виклики, жорстко локалізувати провокації, попереджувати виникнення нових конфліктів.

- У війні з путінськими загарбниками перевіряється готовність кожного з нас захищати свою країну, її незалежність і територіальну цілісність, як це ми співаємо в нашому національному гімні. Настав час конкретними справами, а не словами, підтримати єдність України! – заявив політик.

Дієвим інструментом на цьому шляху може стати послідовна національно-патріотична платформа Всеукраїнського об'єднання «Свобода», на засадничих принципах якої й побудована передвиборча програма кандидата на посаду президента Олега Тягнибока.

- Незалежна Україна була, є і повинна бути унітарною державою, - акцентував лідер чітку позицію очолюваної ним політичної сили. – Ми не маємо права допустити жодних «федералізацій», «автономій» чи удільних князівств, жодного штучного дроблення країни чи її розшматування за географічними ознаками. Треба вміти себе захищати, маємо бути жорсткими у своїй боротьбі за свою державу, бо це наша хата, це наше обійстя, це наша батьківська оселя.

Також в Україні слід повністю перебудувати стосунки між владою і суспільством, як і відносини в середині влади.

- Революція гідності зробила нас розумними, вона дала нам бажання контролювати владу, не допускати до неї узурпаторів і диктаторів. Сьогодні народ вже готовий виконати свою почесну місію носія суверенітету та єдиного джерела влади, - впевнений Олег Тягнибок.

Саме тому, паралельно з виборами глави держави має бути прийнятий закон про імпічмент президенту, як і законодавчі акти про відкликання народних депутатів, представників самоврядних органів усіх рівнів.

«Свобода» також виступає за децентралізацію влади, підтримує ліквідацію державних адміністрацій та передачу повноважень виконкомам місцевих рад. Окрім того, чи не першим указом новообраного президента має бути акт про розпуск Верховної Ради. Новий український парламент має обиратися на пропорційній основі за відкритими списками і налічувати не 450, а 300 народних депутатів.

Засадничий принцип прямого народовладдя повинен поширитися і на судову та інші гілки державної влади, знайти своє відображення у скасуванні різної недоторканності тощо.

Пріоритети міжнародної політики базуються на підписанні асоціації та поданні заявки на вступ до ЄС і НАТО, зміщенні вектору стратегічного партнерства від Росії у напрямку Балтійсько-Чорноморського союзу.

Радикальних реформ потребує і українська армія, на забезпечення обороноздатності якої держава повинна віддавати щорічно не менше 5 відсотків внутрішнього валового продукту.

В економічній сфері Олег Тягнибок пропонує не лише у стислі терміни позбавитися енергетичної залежності російського монополіста, а й за рахунок модернізації виробництв значно скоротити споживання газу. Ще серед першочергових завдань нової влади – створення потужного середнього класу, радикальна реформа оподаткування, добровільно-примусове повернення коштів українських олігархів з офшорів.

Соціальні новації кандидата у президента передбачають глибокі перетворення у підтримці державою найменш захищених категорій населення, відміну пенсійної реформи та змін у пенсійному забезпеченні громадян за рахунок скасування величезних пенсій.

- Нині, як і завжди, «Свобода» говорить вашими словами, з парламентської трибуни ми озвучуємо ваші думки і прагнення, на підставі живого спілкування з українцями розробляємо та вносимо на розгляд ВР законопроекти, - зазначив Олег Тягнибок.

Єдина державна мова – українська, повна люстрація влади, заборона комуністичної ідеології та публічний судовий процес над комунізмом...

Усі ці критерії побудови могутньої Української Держави на засадах соціальної, національної та історичної справедливості раз у раз викликали бурхливі аплодисменти тернополян, які прийшли поспілкуватися з політиком-націоналістом.

Олег ГРУШКОВИК.

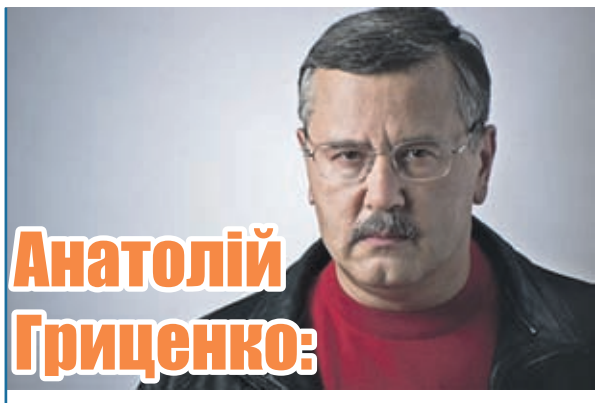

Анатолій Гриценко: «Влада має забезпечити проведення президентських виборів 25-го травня і не допустити жодних путінських референдумів»

Нагнітання та загострення політичної ситуації викликає багато розмов про недоцільність проведення 25 травня виборів Президента України. Про загрози зриву виборів у коментарі лідера політичної партії «Громадянська позиція» Анатолія Гриценка.

Треба припинити розмови про те, що вибори 25-го травня можуть бути зірвані.

Вибори повинні відбутися. І влада, і відповідальні громадяни України мають докласти до цього максимум зусиль. Врешті-решт, країна повинна отримати законно обраного президента. Зараз такого немає. Турчинова обрав парламент, і навіть його заміна, – це було б тимчасове рішення. В такий відповідальний момент економічної кризи й воєнної загрози глава держави повинен отримати мандат і довіру людей. Тоді ми зробимо все. Насамперед, ми повинні гарантувати безпеку людям. Зараз вся країна живе у стані перманентного стресу. Це нерви, депресія, невпевненість у завтрашньому дні... Люди приковані до екранів моніторів і стрічки новин, з яких постійно звучить якась сюрреалістична інформація. Ми повинні це припинити.

І в Донецьку, і в Луганську у влади є достатньо сил і засобів, щоб не допустити проведення ніяких референдумів.

Я проїхав Донецьк, Луганськ, Харків. Плани Путіна зрозумілі – це диверсія, дестабілізація країни. Але, і в Донецьку, і в Луганську у влади є достатньо сил, щоб не допустити ніяких референдумів. Влада нарешті, із запізненням, але почала правильно діяти. Нарешті Україна показала, що вона зі зброєю буде себе захищати. Це правильно

Проведення так званого референдуму 11 травня на Сході - це путінський план.

Тим царькам, які на Донбасі намагаються реалізувати референдум, не можна думати, що люди нічого не розуміють. На сході люди хочуть децентралізації влади, і уся Україна з ними. Ті ж царькі, які хочуть створити свій парламент і свій уряд, нехай це роблять у Російській Федерації, нехай отримуються російський паспорт. З собою тягнути Донецьку чи Луганську область, чи зазіхати на Харків чи Одесу не дозволить ніхто.

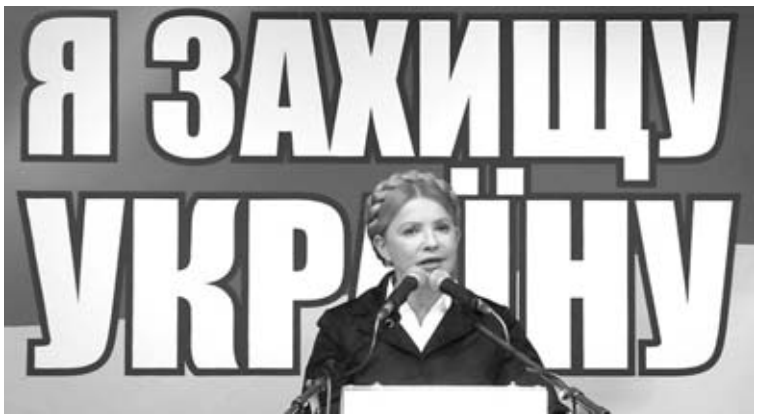

Чому я голосуватиму за Тимошенко

Найперше тому, що перед моїми очима і в моєму серці – майже дощенту розграбована і сплюндрована за останніх чотири роки Україна... Розграбована і сплюндрована ненажерливим Януковичем та його ж не менш ненаситною бандою. Але цього боягузові, що свого часу примудрився від звичайного курячого яйця впасти не тільки на землю, а й у «колаптичний» стан, виявилося замало. Страх цього українoненависника, як тепер стало цілком очевидним, за роки його президентства стрімко зростав. І доріс до того, що наказавши розстріляти Майдан, який повстав проти президентської банди, Янукович дременув з України. І не куди-небудь, а під крило своїх кремлівських покровителів.

Результат?

Нині Україна вже не тільки розграбована – її розстрілюють, палять, руйнують... У неї по-середньовічному, дико й нахабно, вкрали Крим. Тепер те саме намагаються зробити з Донеччиною, Луганщиною, Одесою... Хто наступний?

А все-все могло бути зовсім інакше! Абсолютно все, якби...

Якби чотири роки тому за півкроку до перемоги (за підсумками попередніх президентських виборів) не опинилася Юлія Тимошенко. Більше того, цю невеличку різницю в голосах, що дозволила стати президентом Януковичу, цей злодюга і бандит у Тимошенко тоді просто вкрав. Хтось у цьому сумнівається? Я – ні! Зрештою, супербоягуз Янукович теж це чудово знав: недарма швидко запроторив свою сильну суперницю за ґрати. Просто так – ні за що!

А тепер уявімо, якою сьогодні була б Україна, якби 4 роки тому її президентом стала Юлія Тимошенко.

Безумовно, мирною, спокійною, упевненою як у сьогоднішньому, так і в завтрашньому дні.

І роботи в українців було б значно більше в Україні, а не за її межами, і з української мови, герба, стягів ніхто не знущався б, не топтав їх і не нищив. І «второго государственного» ніякі сепаратисти-федералісти не вимагали б – з тієї простої причини, що їх в Україні не було б. Ні доморощених, ні засланих Путіним... Тоді як кожен українець – чи то в Тернополі і Львові, чи то в Донецьку і Криму – розмовляв би тією мовою, якою хоче. Знаючи при цьому, без сумніву, першу (і єдину!) державну – українську.

А ще українського президента Юлію Тимошенко, а отже, й державу Україна цінував й поважав увесь світ. Мудра, цілеспрямована, талановита, дуже харизматична жінка-президент – хіба не вартує такої мудра, талановита, працьовита і дуже харизматична Україна?

Вартує!

На жаль, втрачених років повернути неможливо.

Однак життя – хай і дуже складне, тривожне, переповнене втратами і розчаруваннями – триває. Того, що уже відбулося, не змінити. Але цілком можливо змінити те, що буде. Передусім – вибором. Надзвичайно важливим. Адже буквально за лічені дні Україна знов обиратиме президента. І я знову, як і 4 роки тому, віддам свій голос за Юлію Тимошенко, яку пам'ятаю відтоді, як вона вже у далекому 2001-му стала віце-прем'єром в уряді прем'єра Ющенка. Саме Тимошенко тоді повернула у людські хати і квартири світло – без багатогодинних перебоїв, зарплати працюючим і пенсії пенсіонерам – без піврічних або й річних затримок.

Правда, Ющенко згодом віддячив Юлі дуже своєрідно – зрадою. І не однією.

Янукович пішов ще далі – запроторив Тимошенко за ґрати. За які, без сумніву, і сам потрапить, але вже законно, за скоєні злочини.

Нам же із вами у день президентських виборів просто треба проголосувати за Юлію Тимошенко. Саме за Тимошенко: щоб не було більше боляче, тяжко і соромно ні українцям, ні Україні – ні перед собою, ні перед світом.

Тетяна САВКІВ,
заслужений журналіст України.

У зоні війни

Автомайданівці завезли їжу для тернопільських міліціонерів на Сході

Понад тонну м'ясних і рибних консервів привезли до міста Ізюм Харківської області тернопільські автомайданівці для бійців спеціальної роти патрульної служби управління МВС в Тернопільській області.

Голова громадської організації «Автомайдан Тернопіль» Дмитро Гайдуцький, його заступник Роман Саган і представник міськради Микола Сивирин за дві доби здолали 2600 кілометрів, аби підтримати наших земляків і забезпечити їх продуктами.

– Тернопільські підприємці відгукнулися на звернення міського голови та надали харчі. Однак, виникла проблема, як доставити цей вантаж, – розповідає Дмитро Гайдуцький. – Ми звернулися до кількох перевізників, але всі при першій згадці про Слов'янськ відмовлялися. Тож наша організація, «Автомайдан Тернопіль», вирішила допомогти. У час Майдану ми постійно перевозили продукти, речі та ліки до Києва, тому маємо досвід проходження блокпостів та їзди в екстремальних умовах. Нас скоординували із замісником командира спецроти у Слов'янську, і ми вночі вирушили в дорогу. Коли були уже за сто кілометрів за Києвом, близько 7 ранку нам зателефонували і сказали, що у Слов'янську розпочалася антитерористична операція. Проїхавши таку значну відстань, ми розуміли, що повертатися не можемо, адже нас там чекають. Звичайно, був страх. Ми навіть не говорили рідним, куди насправді їдемо.

За словами Дмитра, дорогою до Києва було спокійно, а от після столиці блокпостів побільшало. Особливо на під'їзді до Харкова.

– Хочеться відзначити, що дорогою до Харкова ми бачили багато синьо-жовтих прапорів, написів «Україна єдина», – каже Дмитро. – А на Полтавщині навіть електричні стовпи розфарбовані у барви нашого прапора. Було приємно все це бачити. Під час поїздки ми всюди спілкувалися українською мовою і з цим не виникало жодних проблем.

На Схід чоловіки вирушили на авто з тернопільськими номерами. Коли на наших блокпостах дізнавалися, куди вони прямують і з якою метою, одразу пропускали й радили, як краще туди добратися.

– Під'їжджаючи до пункту призначення, ми постійно консультувалися з нашим координатором, як безпечніше їхати, адже ситуація була надзвичайно напруженою, – розповідає Дмитро. – На той час уже збили чотири літаки, з боку Слов'янська долинали вибухи. Відчувалося, що ми дійсно перебуваємо у зоні війни. Перед містом Ізюм нас зустріли тернопільські бійці. Вони були дуже раді, що про них не забули, що жителі рідного міста їм допомогли. Дякували усім, хто їх підтримав.

В Ізюмі надзвичайно напружена атмосфера. Люди бояться нападу сепаратистів, на вулицях порожньо. Автомайданівці розвантажили продукти на базі дислокації спецроти і вирушили на блокпост, де служать наші правоохоронці.

– Ми їхали дуже швидко через місцеві села, щоб, бува, ніхто не вистрілив у машину, – додає Дмитро. – Так само проїжджали через ліс. Нам розповіли, що у деяких селах підтримують українську армію, вивішують синьо-жовті стяги. А в інших люди вороже налаштовані до всього українського. Бояться, що на них нападуть бандерівці. На дорогах практично немає звичайних машин, лише міліцейські. На блокпості неподалік Слов'янська наші хлопці служать разом з черкаським ВДВ і бійцями Національної гвардії. Вони стоять із двох боків дороги, вириті окопи. Мене шокувало, що наші вояки не мають у чому захищати Україну. Хто у кросівках, хто у зимових берцях, хто у дірявих. Хлопці стоять під дощем і мокнуть. Немає дощовиків, брезентів для обладнання блокпосту, шоломів, рукавиць, бушлатів, балаклав, бронежилетів і багатьох інших речей. Це не іграшки. Там справді війна. Хлопці копають окопи по пояс у воді. Холодно, дощ, туман. Їм там дуже непросто. Але настрій у них бойовий. Кажуть, стоятимуть до кінця та боронитимуть Україну.

Тернополяни розповідають, що поїздка була доволі екстремальною і раді, що їм пощастило без пригод повернутися додому. Кажуть, коли виїхали з Харкова і побачили синьо-жовті прапори, на душі стало спокійніше.

Юля ТОМЧИШИН.

Допомогти тернопільським правоохоронцям, котрі несуть службу у східних областях нашої країни, можуть усі небайдужі. Перерахунок коштів можна здійснювати у ТОБФ «Правопорядок» ід. код-26024950. Поточний рахунок: 26007060726896 ТФ ПАТ «Приватбанк», МФО-338783. Призначення платежу: благодійний внесок. Без ПДВ.

Також, зателефонувавши за номерами 0985866298, 0673529266, ви можете дізнатися, яку ще посильну допомогу можна надати тернопільським вартовим порядку.

Василь БЛІХАР: «Залишати у медицині все, як є, уже не можна: реформи галузі давно перезріли»

Нині охорона здоров'я надає хворому ліжко, лікаря і мізер самої медичної допомоги. Все інше – за рахунок пацієнта. Тим часом про реформування медичної галузі урядовці говорять ледь не з часів незалежної України. Заручниками цієї ситуації є і пацієнти, і лікарі. Про це та інші проблеми медицини краю, вихід із ситуації розмовляємо з головним лікарем Тернопільської університетської лікарні, кандидатом медичних наук Василем БЛІХАРЕМ.

– Василю Євгеновичу, донедавна ви очолювали «Державний експертний центр» МОЗ України. Перед цим обіймали посаду начальника управління охорони здоров'я Тернопільської міської ради. Чи змінилося щось за ці роки у медицині області?

– Дуже складно порівнювати. Якщо проаналізувати ситуацію в часі, то останніх 5 років, якщо не більше, серйозних централізованих капіталовкладень в соціальну сферу України, у тому числі й на медицину, не було. Тому не можна говорити про якісь кардинальні зрушення в галузі охорони здоров'я на державному рівні. Реальні можливості місцевого самоврядування, а в цій системі я відпрацював немало часу, теж невеликі. Хоча навіть при тих мізерних ресурсах, які були, в охороні здоров'я міста та області зроблено досить багато, насамперед за рахунок залучення інвесторів і спонсорів місцевою владою. Якихось же помітних структурних реформ не відбулося. Був проект про пілотні регіони, багато у чому недосконалий. Хоча залишати все, як є, уже не можна: реформи медичної галузі давно перезріли.

– Ми констатуємо це чи не з часів незалежної України...

– Тому нарешті і треба визначитися: куди ми рухаємося? Мені імпонує заява міністра, що він буде настоювати на впровадженні в Україні страхової медицини. Люди, які займаються організацією охорони здоров'я, розуміють, в якому стані нині мережа лікувальних закладів, амбулаторно-поліклінічної служби, екстрена і невідкладна допомога – це наболілі питання. Але проводити реформи, не вкладаючи ресурсів, означає лише скорочення лікувальних закладів і ліжок у них, хоча при цьому ми і знайшли мудре слово – оптимізація.

Вірним є те, що базою охорони здоров'я, основою всієї системи повинна бути первинна медико-санітарна допомога. І саме на цій ланці мають базуватися реформи. А вже спеціалізована допомога – другого, третього рівня – формуватися в залежності від потреб регіону, матеріально-технічної бази, кадрового забезпечення.

– Василю Євгеновичу, кілька років тому депутати обласної ради прийняли рішення про надання обласній комунальній клінічній лікарні статусу університетської. І нині дехто закидає, мовляв, Тернопілля – єдина в Україні область, де немає медичного закладу третинного рівня.

– Для мене дивно чути такі речі. Адже створенню університетської лікарні передувало вивчення світового досвіду надання пацієнтам третинного рівня медичної допомоги. У європейських країнах існує кооперація між медичними вишами та лікувальними установами, де і навчають, і надають якісну допомогу хворим. Тому створення університетської лікарні є якраз спробою поєднати зусилля медичного університету та обласної клінічної лікарні. Може, поки що виходить не так, як хотіли. Бо коли у 2009 році створювали університетську лікарню, була відповідна постанова Кабінету Міністрів про виділення цільових коштів на модернізацію закладу. На жаль, з тих чи інших причин ця постанова не реалізувалася.

Уже варто не говорити, а впроваджувати реально бюджетно-страхову медицину, де мають бути консолідовані різні фінансові потоки.

Сьогодні ми зробили перший крок в кооперації моделі. Зробимо і наступні, а стверджувати, що немає обласної лікарні, – це звичайна спекуляція на поняттях. У нас є університетська лікарня, яка виконує функції обласного клінічного закладу і надає третинний рівень медичної допомоги в тих можливостях і ресурсах, які нині має.

– Про ресурси і можливості... У нинішніх умовах вони невеликі. Тож, як не крути, а крайнім все одно залишається пацієнт.

– Я назву одну цифру: минулого року на капітальні видатки лікарня отримала з обласного бюджету лише 240 тисяч гривень. Усе, що зроблено решта, - за рахунок резерву коштів, виділених місцевою владою, спонсорів, людей, які небайдужі до проблем лікарні, медичного персоналу. Минулого року залучили в лікарню більше мільйона позабюджетних коштів. Завдяки цьому реконструювали і модернізували два операційних блоки: у відділеннях офтальмології та стоматології-отоларингології, оснастили їх додатково сучасним обладнанням. Оновили апаратуру для центрального операційного блоку. Запроваджуємо нові методики в урології при лікуванні сечокам'яної хвороби. Разом з медичним університетом створюємо сучасний відділ функціональної діагностики, де сконцентруємо оснащення, закуплене і навчальним закладом і лікарнею, а також отримане по лінії гуманітарної допомоги. Зокрема, тут буде новітній елекроенцефалограф - апарат для визначення захворювань головного мозку, сучасне УЗД-обладнання. За рахунок співпраці з виробниками придбали автоматичний коагулограф. Я вже не кажу про поточні ремонти у відділеннях, які робимо постійно, покращуючи умови перебування пацієнтів. Окремим корпусам лікарні уже по 50, 30 років, збудовані вони за старими проектами, де палати розраховані на 5-7 чоловік. А люди хочуть перебувати у ліпших умовах. Тому, де можливо, переобладнуємо.

– Розкажіть, будь ласка, про проблеми гемодіалізу. Адже кількість хворих хронічною нирковою недостатністю в області зростає. Лікування це надто дороге, пацієнти, по суті, прив'язані до «штучної нирки».

– Плануємо розширення мережі, зокрема відкриття гемодіалізних відділень у Бучачі та Кременці, де фактично уже завершені будівельно-монтажні роботи. Також додатково в університетській лікарні відкриваємо гемодіалізну залу на 6 «штучних нирок» до наявних 16. Тож технічно зможемо забезпечити гемодіалізом більше пацієнтів. Як не прикро, але справді кількість хворих з хронічною нирковою недостатністю з року в рік збільшується. Нині в області майже 160 людей потребують замісної терапії. У світі гемодіаліз використовують як етап підготовки до трансплантації нирки. Проблема в нас виникає тому, що ми не розвантажуємо цю чергу, бо в Україні трансплантація практично відсутня. Тож кількість хворих, які потребують гемодіалізу, зростає, а лікування – дороговартісне. Усе це набагато затратніше, ніж трансплантація. Я вже не кажу про якість життя: після трансплантації – і на гемодіалізі, коли пацієнт мусить тричі на тиждень приїжджати до нас і протягом 4 годин проходити процедуру «штучної нирки». Порахуйте, скільки нині коштує лише дорога, наприклад, з Шумщини чи Заліщиків до Тернополя.

Основне навантаження витрат лягає на обласний бюджет. Це призводить до того, що кошти, які отримує наша лікарня, спрямовуються фактично на забезпечення пацієнтів гемодіалізом. Хоча сам по собі гемодіаліз – це маніпуляція рівня ЦРЛ або спеціальних центрів, які надають хворим допомогу і готують їх до трансплантації. Тож у плані розвитку і модернізації університетської лікарні – створення гемодіалізного центру як окремої юридичної одиниці з виокремленим фінансуванням як обласного, так і інших місцевих бюджетів.

– Ви – управлінець з досвідом. Якою бачите університетську лікарню у майбутньому?

– На наглядовій раді ми затвердили концепцію розвитку закладу. Щоб втілити її у життя, потрібно десь 100 мільйонів гривень. Однак, для області необхідно мати сучасний заклад третинного рівня, де буде надаватися весь спектр якісних медичних послуг. Ми готові впроваджувати певні кроки поетапно, шукати можливості здешевлення цієї програми. Але є розуміння, що слід зробити, починаючи з приймальні. Так от, замість неї має бути дві речі. Перше – це відділення інтенсивної терапії з оглядовим та лабораторним блоками, де одразу надається невідкладна допомога пацієнтам з критичними станами, яких привозить «швидка» чи які звертаються самостійно. Друге – це реєстратура, куди звертаються планові пацієнти з направленням на госпіталізацію. У нас зараз розвести ці потоки дуже складно, тому що разом звертаються і пацієнти невідкладні, і планові.

Це лише один штрих зі світової практики. Сучасні технології потребують і нових підходів. Коли, наприклад, у складі багатопрофільної лікарні чи госпіталю створюються спеціалізовані центри й акумулюються усі види послуг. У концепції розвитку університетської лікарні ми також прописали це. Вже нині діє центр ендопротезування та новітніх ортопедо-травматологічних технологій. Маємо гарні результати. Але такі центри треба створювати і на базі хірургічних, проктологічних відділень, як, приміром, в офтальмології вже створений центр мікрохірургії ока. Маємо кардіологічний центр, але він недостатньо обладнаний. Нема ангіографа, іншої апаратури, і в тих умовах змушені відправляти пацієнтів до Львова, Києва.

– В області взагалі немає жодного державного комп'ютерного томографа, ні ангіографа, ні МРТ. За обстеження у приватників пацієнти платять чималі гроші.

– Ми стараємося у лікарні знайти умови співпраці з комерційними структурами хоча б для безкоштовного обстеження інвалідів, ветеранів, малозабезпечених. Але це, звісно, не вихід, як і в багатьох інших питаннях. Тому вже варто не говорити, а впроваджувати реально бюджетно-страхову медицину, де мають бути консолідовані різні фінансові потоки.

Зіна КУШНІРУК.

Тернопільських міліціонерів відправили боротися з сепаратистами

35 співробітників тернопільської міліції відправили на схід України для охорони громадського порядку.

Зокрема, 25 співробітників патрульно-постової служби Тернопільського міськвідділу міліції нестимуть службу на Харківщині, а 10 працівників спецпідрозділу міліції охорони «Титан» – на Луганщині.

За словами начальника обласного управління внутрішніх справ Василя Облещука, таке рішення було прийнято МВС України через складну ситуацію на сході держави.

Загалом уже понад 100 тернопільських міліціонерів, у тому числі працівники новоутвореної спеціальної роти патрульно-постової служби та військовослужбовці внутрішніх військ, забезпечують правопорядок у цих регіонах.

Хочеш їхати – плати:

у Тернополі з пенсіонерів вимагають кошти за проїзд

У понеділок тернопільські пенсіонери отримали неприємний сюрприз від перевізників: при вході у маршрутні таксі з літніх людей вимагали гроші.

Водії пропонували людям платити за звичним тарифом 2,5 гривні або ж показували на двері.

Міські маршрутки зарясніли оголошеннями, у яких пасажирів інформують, що такий крок є вимушений, оскільки значно зросли ціни на паливно-мастильні матеріали та запчастини. Тож з 5 травня за власні кошти перевізники погоджуються возити тільки соціально-незахищених тернополян, а не всі пільгові категорії, як раніше.

У міській раді кажуть, що перевізники самостійно змінили умови перевезень і вже більше місяця вимагають відкоригувати тариф.

– Перевізники наголошують, що у діючому тарифі на проїзд 2,5 гривні закладена вартість пального на рівні 10,5 гривень. Зараз вони купують пальне майже по 15 грн і тому аргументують, що потрібно або збільшувати тарифи, або зменшити кількість пільговиків у транспорті чи знайти інше компромісне рішення. Ще одним аргументом перевізників є зростання цін на запчастини майже на 30%, спричинене ростом курсу іноземної валюти, – зазначив міський голова Сергій Надал.

Натомість, пенсіонери обурені, адже ні заробітної плати, ні соціальних виплат їм не підвищили. Висловити свої міркування з цього приводу тернополян запрошують на громадські слухання. Ситуацію щодо пільгових перевезень обговорять в середу, 7 травня, о 16.00 в Українському домі «Перемога».

Дмитро МАЛЬЦЕВ.

Алжирець тероризував дружину-тернополянку

36-річного чоловіка примусово видворять з України за сімейне насильство.

У Тернополі громадянин Алжирської народної демократичної республіки прожив сім років. Приїхав сюди навчатися у місцевому виші. За рік одружився на тернополянці й залишився жити.

У 2010-му іноземець отримав посвідку на постійне проживання в Україні. Однак, спільне життя в інтернаціонального подружжя не склалося. Чоловік виявився справжнім сімейним тираном. На дебошира дружина не раз скаржилася правоохоронцям. Алжирця поставили на облік у Тернопільському міськвідділі міліції як сімейного насильника. У 2011-му він був фігурантом у справі щодо крадіжок ноутбуків у студентів-іноземців.

Хвилюючись за благополуччя та здоров'я спільної дитини, тернополянка зважилася розлучитися із «заморським» тираном. Чоловік на останнє судове засідання не з'явився та, незважаючи на це, суд прийняв рішення про розірвання шлюбу.

У чоловіка зникли законні підстави для постійного перебування в Україні, тож дозвіл на імміграцію йому скасували. З червня 2013-го він перебував в Україні незаконно й продовжував тероризувати колишню дружину, постійно погрожував їй, заважав виховувати маленьку донечку. Далі скотився до бродяжництва, якийсь час ночував на залізничному вокзалі.

Зважаючи на це, управління Державної міграційної служби в Тернопільській області звернулося до суду із позовом про затримання нелегала. Відтак, було прийнято рішення про примусове видворення алжирця за межі України та поміщення у Волинський пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства.

Спалив живцем товариша по чарці

Зловмисника засудили до 14,5 років позбавлення волі

Жахлива подія сталася на одному з господарств Почаєва у липні минулого року. За чаркою між чоловіками виник конфлікт через ревнощі. Потерпілий, 31-річний місцевий житель, звинуватив 50-річного товариша, що той нібито залицявся в минулому до його співмешканки.

Втомившись від розмов і застілля, потерпілий заснув в одній із кімнат будинку. Між тим, підозрюваний пішов у підсобне приміщення, взяв каністру з бензином й облив сплячого товариша, а потім підпалив.

Побачивши полум'я, він зрозумів, що накоїв, і почав сам гасити пожежу й рятувати «суперника». Перевдягнувшись, потерпілий ще зумів дійти до своєї сестри, а вже вона викликала медиків. Чоловіка доправили до Кременецької районної лікарні. У нього діагностували 80 відсотків опіків тіла, за декілька днів потерпілий помер.

Зважаючи на тяжкість скоєного, Кременецький районний суд призначив нападнику 14,5 років ув'язнення. Апеляційний суд області залишив термін покарання без змін.

Російські спецслужби завербували тернополянина для диверсій у Слов'янську

Прокуратура відкрила кримінальне провадження щодо тернополянина, якого завербували в Криму для підривної діяльності у Слов'янську.

Як повідомили у прокуратурі області, 36-річний чоловік виїхав у березні до Сімферополя. Тернополянин хотів отримати паспорт громадянина Російської Федерації для працевлаштування у сусідній державі. Впродовж березня-квітня він проживав у військкоматі. Врешті, його завербував співробітник ГРУ Російської Федерації для вчинення протиправних дій у Слов'янську на Донеччині.

– 12-14 квітня тернополянин погодився виконати наданий йому наказ – прибути у Слов'янськ і перейти на бік осіб, які протистоять правоохоронним органам і державній владі України. Однак, у Слов'янськ він не поїхав, а повернувся до Тернополя, побоюючись використання його походження із західного регіону країни в провокаціях, – зазначили у прокуратурі.

Чоловіка підозрюють у державній зраді. Кримінальне провадження за цим фактом розслідує Служба безпеки в області. Підозрюваний перебуває під домашнім арештом.

Убив рідну матір: випив – озвірів...

Побутова сварка у родині жителів села Бобулинці Бучацького району призвела до трагедії. 33-річний син наніс тілесні ушкодження 61-річній матері, від яких жінка за тиждень померла.

Як розповів начальник Бучацького райвідділу міліції Петро Гукалюк, повідомлення про раптову смерть пенсіонерки надійшла до правоохоронців від медиків. Те, що жінка не сама пішла з життя, а з чиєюсь допомогою, засвідчили судмедексперти. Медики констатували: пенсіонерка загинула від внутрішньої кровотечі та внаслідок пошкодження органів, спричиненого ударами. Правоохоронці почали з'ясовувати, хто ж вкоротив віку жінці.

У вчиненні важкого злочину слідство одразу запідозрило сина померлої. Родичі жили удвох. Сварки для них були звичним явищем, а все через пристрасть обох до спиртного.

У день трагедії чоловік теж посварився з пенсіонеркою, через що – пригадати не може, адже був добряче напідпитку. Свою правоту почав доводити стусанами. Завдавши декілька ударів жінці, заспокоївся.

За допомогою потерпіла до лікарів не зверталася. Лише поскаржилася сусідам на сина-забіяку, а за сім днів її виявили мертвою.

У вчиненні важкого злочину чоловік зізнався. Його дії попередньо кваліфікують за ч. 1 ст. 119 Кримінального кодексу – вбивство, вчинене через необережність. Покарання за це – обмеження або позбавлення волі на термін від трьох до п'яти років.

Хлопець загинув у бункері

На Тернопіллі на території аграрного підприємства загинула людина. Нещасний випадок стався у селі Настасові Тернопільського району.

23-річний працівник підприємства впав у бункер з кукурудзою. Для пошуку потерпілого залучали чергове відділення аварійно-рятувального загону обласного управління ДСНС. Однак, врятувати потерпілого не вдалося.

За даними медиків, хлопець отримав травми, несумісні з життям.

Куди скаржитися на посадовців-корупціонерів?

Міністерство внутрішніх справ закликає українців допомагати із виявленням корупціонерів.

На неправомірні дії посадовців і чиновників можна поскаржитися в управління по боротьбі з організованою злочинністю МВС України. Про такі факти просять повідомляти на телефон довіри з питань боротьби з корупцією – 097 220 31 16. Також можна писати на електронну скриньку, зайшовши на сайт http://www.guboz.gov.ua/corrupt.html.

«Людина, впевнена у завтрашньому дні, не піде на барикади», – каже лідер народного рейтингу Наталія Королевська

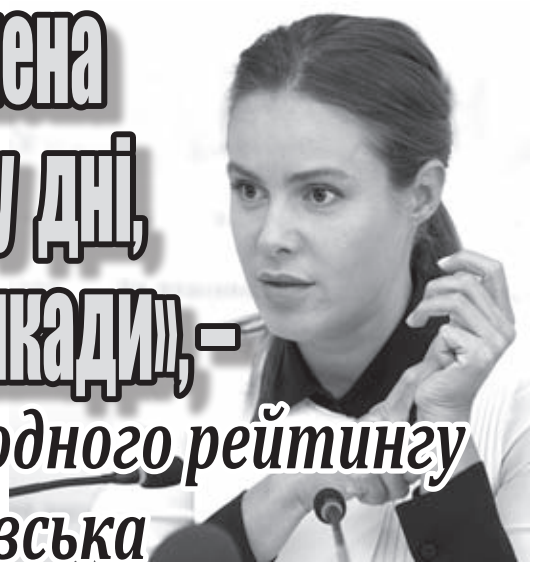

Покращення рівня життя людей – ось запорука спокою і єдності в країні. На цьому наголошує відомий політик, екс-міністр соціальної політики Наталія Королевська. Саме її було визнано найбільш соціальним кандидатом у президенти в рейтингу Народної Колегії. В передвиборній програмі Наталії Королевської дано відповіді на 10 із 10 соціальних питань, які найбільше хвилюють населення. Крім цього, в її програмі аналітики Народної Колегії відшукали відповідь на питання, де взяти кошти на вирішення соціальних проблем.

Друге місце в рейтингу посіли Олег Ляшко та Анатолій Гриценко, які торкнулися у своїх програмах 6 соціальних проблем, а третє – Петро Порошенко та Михайло Добкін, які мають план вирішення чотирьох нагальних питань.

Соціальний рейтинг кандидатів у президенти – це висновки, які ґрунтуються на передвиборних програмах кандидатів. Саме тут шукаються відповіді на ті питання, що найбільше хвилюють населення – де жити, за що жити, де працювати, як отримати належну медичну допомогу та освіту. Як збираються вирішувати ці проблеми кандидати – ось що можна побачити в рейтингу Народної Колегії.

Першим було проаналізовано пункт «Соціальний захист і справедливість». У програмі Наталії Королевської зроблено акцент на якості й доступності соціальних послуг для кожного. У програмі, наприклад, Олега Ляшка у пріоритеті – військовослужбовці – їх навчання, соціальний захист. Петро Порошенко пропонує зберегти соціальні виплати чорнобильцям, афганцям, інвалідам, сиротам та одиноким матерям.

По-різному кандидати пропонують вирішувати проблему зайнятості. Наприклад, Ольга Богомолець бачить за необхідне стимулювання малого, середнього й великого бізнесу. Ляшко й Тимошенко пропонують приділяти більше уваги працевлаштуванню молодих спеціалістів. Наталія Королевська наголошує на необхідності захищати людей на всіх етапах трудового процесу – з моменту прийняття на роботу до звільнення. Також у її програмі передбачено забезпечення роботою молоді, молодих батьків, пенсіонерів, інвалідів.

Що стосується актуального пенсійного питання, то в програмі лідера рейтингу Народної Колегії наголошується на необхідності введення накопичувальної пенсійної системи. Наталія Королевська переконана, що пенсія повинна залежати від рівня заробітку й трудового стажу, а розрив між пенсіями простих громадян і чиновників має бути ліквідовано.

Цікаво, що лише двоє кандидатів – Наталія Королевська та Олег Ляшко – торкнулися у своїх програмах питання забезпечення молодих сімей з дітьми, яким необхідно гарантувати державну допомогу та забезпечення житлом.

Такі кандидати, як Наталія Королевська та Анатолій Гриценко наполягають на тому, щоб малозабезпечені громадяни отримували адресну допомогу. У програмі екс-міністра соцполітики є пункт про збільшення соціальних стандартів, який відсутній в програмах інших кандидатів. Соціальні стандарти повинні відповідати європейському рівню та постійно рости, а не заморожуватися та скорочуватися.

Пункт «Соціальні проблеми» Народна Колегія знайшла тільки в передвиборній програмі Королевської. Відповідно до неї, соціальні робітники повинні брати активну участь у житті суспільства з метою запобігання соціальним проблемам та їхнього оперативного вирішення. Щоб молоді жінки не відмовлялися від дітей, щоб ветерани могли отримати якісну допомогу щоб людина з інвалідністю мала підтримку. Наталія Королевська переконана, що соціальні служби не можна скорочувати, бо вони – єдина надія тих громадян, що опинилися у важкому становищі. Також у її програмі акцентується на розвитку центрів реабілітації, особливо для незахищених та малозабезпечених громадян.

Усі кандидати в президенти прописали у своїх програмах збереження безкоштовної медицини. Щоправда реформи у цій сфері планують проводити лише Ольга Богомолець, Олег Ляшко та Наталія Королевська. Вона виступає за зміщення акценту з госпіталізації на профілактику, нову якість медицини на принципах державно-приватного партнерства та гарантовану безкоштовну медицину для соціально незахищених верств населення.

Аби вирішити всі нагальні соціальні проблеми, Наталія Королевська пропонує ввести податок на «офшори», податок на розкіш та прогресивний дохід громадян. І, зрештою, легалізувати зарплати. Натомість вона категорично проти того, щоб бюджетні витрати скорочували за рахунок простих громадян і соціально незахищених верств населення.

– Деякі рішення, які сьогодні приймаються, для мене є неприйнятними. Я розумію, що в бюджеті немає грошей, що державні витрати потрібно скорочувати. Але ніколи не погоджуся, що це треба робити за рахунок тих людей, які найбільше потребують підтримки. Коли ростуть ціни, дорожчають ліки, незрозуміло, що буде з курсом долара завтра, рішення про зменшення соціальних виплат, підвищення тарифів є неприпустимими! – наголошує лідер народного рейтингу.

За словами Наталії Королевської, останнім часом до неї звертається багато людей, які просять їх захистити. Це пенсіонери, молоді матері та вагітні жінки, соціальні працівники, лікарі та вчителі, які зараз опинилися у важкій ситуації.

Вона наголошує, що саме погіршення соціальних стандартів, доведення людей до відчаю і спричинило хвилю протестів в країні, зокрема, у східних регіонах.

– Людина, яка має роботу і зарплату, яка впевнена у завтрашньому дні, не піде на барикади і зброї до рук не візьме, – каже політик. – За великим рахунком, це соціальний протест, який переростає в політичний. І якщо рівень життя людей буде погіршуватися й надалі, то це спричинить ще більш серйозний соціальний вибух. Тому я переконана, що фундаментом єдності і спокою в державі повинно бути підвищення рівня життя, збільшення соціальних виплат і надання людям необхідної підтримки та допомоги.

Ольга БАБАК.

Україна

Більшість жителів Донбасу - за цілісність держави

Більшість жителів Донецької і Луганської областей підтримують територіальну цілісність України, свідчать результати «Народного референдуму», повідомляє прес-служба «Демальянсу». Мешканцям Донбасу запропонували висловити думку стосовно двох питань: «Чи підтримуєте ви територіальну цілісність України?» і «Чи виступаєте за розширення повноважень місцевих громад, які виражаються в самостійній бюджетній та культурній політиці регіону?» На перше запитання позитивно віповіли 72,8 відсотка мешканців Донеччини і 70,1 - Луганщини. Результати голосування щодо наступного запитання: 84,79 відсотка донеччан і 87,7 - луганчан підтримують розширення повноважень місцевих громад. «Це підтверджує, що ідеї федералізації, створення окремих «республік» є штучними і підтримуються за рахунок матеріальної та інформаційної допомоги з боку», - зазначив Дмитро Ткаченко, співорганізатор «Народного референдуму».

Кошулинський: диверсанти вже їдуть у Західну Україну

Віце-спікер Верховної Ради Руслан Кошулинський заявляє про присутність диверсійних груп на території Західної України. Про це він повідомив під час брифінгу в Івано-Франківську, передають «Українські новини». «Переконаний, що нам не вдасться повністю забезпечити уникнення провокацій, враховуючи те, що я вже зараз володію інформацією про певні диверсійні групи, які є на території Західної України», - сказав віце-спікер. За його даними, у Луганській і Донецькій областях фіксують масове викрадення номерних знаків із автомобілів з реєстрацією у центральних і західних областях. Він також зазначив, що СБУ контролює пересування диверсійних груп, зокрема, з боку Придністров'я, Вінницької та Чернівецької областей, які приїжджатимуть у вигляді туристів.

Янукович вивіз $100 мільярдів

Віктор Янукович вивіз із країни понад $100 млрд., заявив в.о. генерального прокурора Олег Махніцький. За його словами, частина цих коштів опинилася в європейських банках, а частина була вивезена в Росію. Махніцький зазначив: щонайменше $32 млрд. готівкою перевезли у вантажівках через кордон на початку року. На його думку, ці кошти йдуть на фінансування діяльність сепаратистів на Сході України, передає «5 канал».

Мало Чорнобиля?

Контррозвідка СБУ вилучила джерело іонізуючого випромінювання з можливим вмістом урану-235 вагою близько 1,5 кг, повідомляє антитерористичний центр при Службі безпеки. На території Чернівецької області СБУ затримала дев'ять осіб - громадян України і, за попередньою інформацією, громадянина РФ. Небезпечну речовину ввезли в Україну із Придністров'я на авто з іноземними номерами. Вона зберігалася у контейнері кустарного виробництва. СБУ не виключає, що метою затриманої злочинної групи було створення «брудної» бомби і її використання під час масових акцій у південно-східних регіонах для дестабілізації соціально-політичної ситуації в державі. Тривають слідчі дії. «Брудна бомба» - це агрегат, у якому звичайна вибухівка поєднується з обробленими радіоактивними матеріалами. Великих руйнувань за допомогою такої бомби викликати не можна, але вона розпорошує в повітрі за допомогою вибухівки радіоактивні речовини.

Війна стоїть на європейському кордоні

Нашим дипломатам варто голосніше нагадувати колегам-європейцям про недавні історичні уроки. Адже війна вже стоїть не на українському, а європейському кордоні. Про це на своїй сторінці у «Фейсбук» пише нардеп Ірина Геращенко. «75 років тому Уінстон Черчілль щодня закликав колег у парламенті, британський уряд і уряди інших європейських країн припинити загравати з агресором, не довіряти йому. Попереджав, що Європа дорого заплатить за свою легковажність і впевненість у тому, що війна обмежиться далекими Польщею та Чехією й ніколи не постукає у респектабельні будинки західноєвропейських буржуа... Ціна була надто високою. Де він, сучасний пророк Черчілль, чи є в нинішньому ЄС?... Європейці й досі переконані, що обійдеться однією нещасною Україною... Або зупинемо війну зараз разом, або потім платитемо спільну криваву і страшну ціну за те, що загравали з володарем газу».

США хочуть надати нам військову допомогу

Сполучені Штати готують законопроект, після прийняття якого можуть виділити Україні фінансову та військову допомогу на $100 мільйонів. «Ми хочемо надати кошти для протидії російській агресії, дати зрозуміти Путіну, що він заплатить високу ціну, якщо захоче захопити Схід України або навіть Південь», - зазначив сенатор Джон Маккейн. Він підкреслив, що прийняття закону може затягнутися, а час у даному випадку «проти нас», пише «Українська правда». Тому Маккейн запевнив, що спробує переконати президента Барака Обаму відправити військову допомогу Україні швидше. Маккейн упевнений, що Путін зважує свої можливості, зосереджує військові сили, посилає провокаторів задля ймовірної подальшої агресії проти України.

Сенатор запевнив, що США готові відповісти на агресію президента РФ тим, що «Росія буде повністю ізольована».

Російська символіка може опинитися поза законом

Народні депутати від ВО «Свобода» Олександр Мирний та Ігор Мірошниченко подали до Ради проект постанови про деякі заходи щодо попередження екстремізму та сепаратизму в Україні. Текст документа - на сайті парламенту. Як зазначають автори, зважаючи на небезпеку сепаратистських рухів, які штучно провокуються іноземними агентами, та з метою усунення надалі загрози територіальній цілісності та недоторканності України, а також з метою збереження порядку, встановленого Конституцією, парламенту пропонується заборонити розміщення на будівлях держорганів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, а також публічне використання фізичними особами державних символів Російської Федерації, невизнаних республік або «георгіївських» стрічок. Учинення таких дій пропонується визнати проявом екстремізму і сепаратизму.

Дорогі тернопільські матері!
Щиро вітаю Вас з великим днем для всіх українців – Святом Матері.

Український народ склав про матерів безліч пісень. У духовному світі українців рідна матір і Мати Божа - найдорожчі і найсвітліші особи. Мабуть саме тому ми святкуємо День Матері саме у травні - місяці, який Церква присвятила Пресвятій Богородиці. Дякуємо Вам за любов, розуміння і терпіння. Дякуємо Вам за те, що виховуєте синів і дочок патріотами рідного краю. Спасибі Вам за безцінний дар життя.
Дорогі українські матері! У цей день зичу Вам здоров'я, добробуту, злагоди у сім'ях. Нехай Матір Божа вас оберігає, обдаровує своїми ласками Вас і Ваших дітей, Ваші родини і всю Україну!

З повагою, міський голова Тернополя Сергій Надал

Дорогі жінки, матері, донечки, сестрички!
Від усієї душі вітаю вас з найсвітлішим, найтеплішим святом – Днем Матері!

Недарма воно приходить до нас у травні, коли щедрим квітом і зеленню буяє природа. Це свято рідної неньки і Матері Божої, яка охороняє кожну українську родину.
Мати. Мама. Матуся… Скільки спогадів і тепла таїть це магічне слово. Воно про найближчу, найдобрішу і наймилішу людину у світі. Її очі супроводжують дітей у далеких життєвих мандрах, материнська ласка гріє нас все життя аж до старості. У нинішній непростий час схиляємо низенько голови і висловлюємо щире синівське «спасибі» перед образом вашим, дорогі наші бабусі і матері, перед терпінням і печаллю. Нехай весняне свято вашими молитвами об'єднає і згуртує неньку-Україну! Щастя, здоров'я, радості, любові, сімейного затишку всім вам, дорогі матері!

Начальник об'єднання «Тернопільгаз» Олег КАРАВАНСЬКИЙ.

За всіх, Ти молишся Благая...

Травень – місяць Марії. Від найдавніших часів християнський світ славить Богоматір, складає на її честь чудові піснеспіви. Та хіба й може бути інакше! Адже Пресвята Діва принесла радість, настав час, коли Божественною силою і хресним подвигом Її Сина, Господа Ісуса Христа, була зруйнована сила диявола і відкрилося людям царство благодаті і безсмертного життя вічного у заснованій Спасителем святій Церкві.

Усе життя Матері Божої було сповнене палкої молитви, безмежної любові до Бога і покірності волі Його. Після народження Спасителя Пречиста присвятила себе турботам про Нього. Кожне слово Свого Сина, все, що мало якесь відношення до Нього, зберігала Вона в серці своїм. Душа Її, осяяна благоговінням перед волею Божою, ніколи не розлучалася з глибокою скорботою, яку провістив Їй праведний Симеон, коли Вона принесла Свого Сина до Єрусалимського храму. Пресвята Мати знала, що чекає Її Сина, які страждання терпітиме Він за спасіння роду людського.

Мати Божа в сердечному передбаченні усвідомлювала, що страждання Її Сина спасуть світ, визволять рід людський від влади гріха і смерті. Рід людський став для Неї дорогий і близький, бо заради людей прийшов Спаситель на землю, прийняв страждання і хресну смерть. Доля людей була для Богоматері близькою і тому, що Сам Спаситель серед своїх страждань на хресті доручив Її піклування людей в особі улюбленого апостола: «Це, Мати твоя!»(Ів.19,27).

Між Нею і людьми, яких доручив Їй Божественний Син, склалися найглибші духовні стосунки. Мати Сина Божого, Котрий прийшов на землю, прийняв тіло людське і жив з людьми, стала Матір'ю людей які прийняли слово Сина Її. По закінченні земного життя Божої Матері піклування про людей триває. Мати Божа перебуває перед престолом Сина Свого, Йому приносить Вона турботу про довірених Їй дітей. Звідтіль Вона продовжує невсипуще материнське піклування про всіх нас.

Любили Матір Божу всі святі. У малих келіях святих угодників Божих світилася невгасима лампада перед образом Цариці Небесної. До Неї, до Матері Божої, підносились палкі благання про поміч, молитви про заступництво в трудній, подеколи дуже тяжкій боротьбі душі подвижника зі скорботами та спокусами світу. І Богомати приходила на поміч, потішала в журбі, подавала надію, приносила зцілення. Її завітання завжди залишали тиху радість, яка передавалася Божим угодникам і вони святилися нею.

Їй, Матері Божій, відкривалися заховані помисли людських сердець, і світлоносна поміч Її охороняла душі подвижників від темряви спокус і гріха, ведучи до світлого Царства Божественної благодаті, миру і радості духовної. До Неї нестримно звертаються ті, які відчувають Її любов, милосердя та благодатну допомогу. Перед Її святими іконами схиляються побожні люди, Їй приносять вони свої жалі і радості. Ікона Цариці Небесної та лампадка перед Її образом – найкраща школа духовного життя. Всім простягає Мати Божа руку допомоги, кожному віруючому подає тверду, непохитну впевненість у тому, що Вона – Заступниця світу, Радість усіх скорботних, Цілителька хворих, Знайдення загиблих, Скора Помічниця і Утішителька в печалі – Велична Владичиця світу. Вона відчиняє побожним людям двері раю, Її любов посилає їм ті несподівані радості, які осявають душу віруючої людини.

Її Божественний покров обіймає весь світ і дає людям непохитну надію, що Вона – милостива Заступниця і Молитвениця перед Престолом Свого Сина.

Тож, в ці травневі дні, прийми Небесна Ненько, звеличення, похвалу і благання: «Радуйся, Радосте наша! Покрий нас від всякого зла, чесним Твоїм омофором!»

о. Богдан ЗІНЧЕНКО, член Національної спілки журналістів України.

Дорогі матері Тернопілля!

Хай ніколи не ятрить ваші зболені серця смуток, хай завжди повняться радістю ваші добрі християнські душі, хай у ваших домівках вічно панує спокій, а у родинах - злагода. Доземно вклоняюся Вам та щиро прошу пресвяту Богородицю заступництва та благословення для неньки-України, здоров'я і довгих років для берегинь нашого славного українського роду.

Михайло РАТУШНЯК.

Заквітчана бузком знову приходить до нас Материнська неділя – свято ні з чим незрівняної величі тих, хто продовжує людський рід.
«Наш ДЕНЬ» приєднується до усіх найщиріших вітань матерям Тернопілля і зичить їм щастя, весни і любові.

На фото Івана Пшоняка: журналістка Тернопільської телерадіокомпанії Ірина Демчук з донечкою Боженою.

Не забувайте матерів

Своїх шануйте матерів,
Це найдорожчий скарб з дарів,
Що є для нас на цій землі,
Дорослі знайте це й малі...
З доріг, де вічна карусель,
Спішіть до рідних вам осель.
Приносьте щире каяття
Батькам, що вам дали життя.
Не забувайте матерів,
Їх колисковий ніжний спів.
Спішіть до них діти завжди,
Бо цінні навіть їх сліди.
А руки, очі і серця –
Любові повінь без кінця.
А ласка їх і доброта –
Велична, праведна, свята.
Оберігайте їх від зла,
Щоб благодать на них зійшла.
Радійте, поки ще живі
Рідненькі ваші матері...
Даруйте їм своє тепло,
Щоб добре з вами їм було.
Любіть їх трепетно й завжди,
Бо цінні їх навіть сліди...
Любов їх гідну бережіть,
І ви взаємно їх любіть.
Своїх шануйте матерів,
Це найдорожчий скарб з скарбів.

Оксана КИШКАНЮК.
с. Слобідка Гусятинського району.

Професор Тарас Кузьо: «У нас, у США, намір українців голосувати за Порошенка є дуже дивним»

Шості президентські вибори в Україні запам'ятаються як найбільш депресивні – внаслідок слабкого підбору кандидатів, економічної й фінансової кризи, наслідків російської анексії Криму та російського вторгнення на схід країни. Ці три фактори створили похмурий суспільний настрій.

Українські виборці опинилися перед досить обмеженим вибором – нібито до цього й не відбулося чотиримісячного Євромайдану, який намагався збудувати нову Україну. 24 кандидати можна поділити на три групи: перша – незалежні й «нарциси»; друга – колишня влада; третя – колишня опозиція.

Серед десяти представників «старого порядку» сім так чи інакше пов'язані з Партією регіонів, що відображає її лінії розколу після втечі колишнього президента Віктора Януковича з країни. Троє інших включають лідера Комуністичної партії, який, здається, знайшов величезний задаток, що дозволяє йому балотуватися на кожних виборах, колишній лідер Соціалістичної партії із заплямованою репутацією і український єврейський олігарх.

Колишня опозиція проігнорувала заклики минулих років до єдності та висунула вісьмох кандидатів. Серед них – лідери трьох маргінальних націоналістичних партій: керівник «Свободи» Олег Тягнибок, колишній міністр оборони Анатолій Гриценко і двоє фаворитів – Петро Порошенко і Юлія Тимошенко. Нам залишається лише дивуватися, звідки всі вони взяли завдаток в обсязі 2,5 млн. гривень (200 тис. доларів), який вони втратять після того, як не потраплять до другого туру виборів.

І чи не було би більш патріотичним, якби Гриценко і лідери чотирьох націоналістичних партій («Свобода», «Правий сектор», «Народний Рух України» і Українська Народна партія) склали би свої завдатки і в умовах урядової економії та фінансової кризи натомість пожертвували загальну суму в 1 мільйон доларів на потреби новоствореної Національної гвардії.

Кандидат Порошенко сьогодні все більше нагадує колишнього лідера британської Лейбористської партії Кіннока, який за тиждень до виборів у британський парламент у квітні 1992 року провів зухвалий переможний мітинг. Самовпевнений Порошенко вірить у те, що він уже переміг на травневих виборах, а його команда закликає Тимошенко зняти свою кандидатуру. Кіннок теж був дуже впевнений, що уже переміг, і приймав поздоровлення, однак у підсумку програв.

У демократичному світі не прийнято, щоб один кандидат говорив іншому знімати свою кандидатуру. Так ніхто не робить. Хіба що в СРСР, коли був один кандидат. Видно, Порошенко хоче, щоб було так, як в СРСР. Що чекає на нього, поки не зрозуміло, однак його недемократичний заклик до усіх зніматися, і до Тимошенко, передовсім, неодмінно вдарить по ньому самому.

Для нас у США більш ніж дивним є те, як популярність Порошенка не дуже узгоджується з країною, яка щойно пережила революцію, в ході якої влада, до якої він свого часу входив, вбила більше 100 осіб із Небесної сотні. Чи дійсно українці, які тільки-но здійснили антиолігархічну революцію, бажають обрати своїм новим президентом олігарха, який був одним із засновників Партії регіонів і міністром колишнього президента Януковича? Будучи майстром візантійської політики, Порошенко збільшував свої статки за будь-якого українського президента і прем'єр-міністра і за темпами примноження зайняв друге місце після сина Януковича.

У кар'єрі Порошенка було три константи. По-перше, він завжди був взірцем політичної всеїдності, яка так характерна для українських політичних і економічних еліт. По-друге, він завжди був прихильником широкої коаліції між «Нашою Україною» і Партією регіонів та затятим ворогом Тимошенко. Потретє, він створив три віртуальні партії зі словом «солідарність» у назві, перша з яких влилася в Партію регіонів (2000 р.), друга – в «Нашу Україну» (2005 р.), а третя стала союзницею теж віртуальної партії «УДАР» Віталія Кличка.

Тому не дивно, що Порошенка підтримують три політичні сили. По-перше, «УДАР», який виник із прагматичного, антитимошенківського крила «Нашої України». По-друге, люди Леоніда Черновецького (Льоні-космоса), який також був одним із засновників Партії регіонів. По-третє, представники газового лобі, які успішно співпрацювали з усіма українськими президентами й прем'єрами, окрім Тимошенко.

Порошенко був уперше обраний до парламенту в 1998 році за списком СДПУ(о), яку тоді очолював одіозний Віктор Медведчук. Згодом очолив партію, яка разом з чотирма іншими утворила Партію регіонів (2000 р.), потім перейшов до «Нашої України» Ющенка (2002 р.), після цього підтримував «Фронт змін» Арсенія Яценюка (2008 р.) і його президентську кампанію 2010 року та зрештою приєднався до уряду Миколи Азарова (2012 р.).

Тимошенко, в свою чергу, має куди менше досвіду жонглювання своєю політичною позицією. Її єдиним одіозним минулим є обрання до парламенту в 1998 році за списком партії Павла Лазаренка «Громада». Політична позиція Тимошенко залишилася незмінною з того часу, як вона приєдналася до опозиції у 2000 році.

Відповідно, рейтинг Порошенка є однією з найбільш химерних особливостей виборів 2014 року. Водночас ігнорування минулих прикладів політичного ренегатства Порошенка і його зв'язків з одіозним газовим лобі є не менш дивним, ніж злість та відсутність співчуття до Тимошенко, яка провела три роки в тюремному ув'язненні.

Порошенко не є європейським політиком, як помилково вважають деякі українські виборці. Це проявляється не лише в його закликах до Тимошенко зняти свою кандидатуру, а й у тому, що він не є великим прихильником прозорості в особистому житті, політиці та бізнесі. Прозорість стосовно його політичного минулого він і його команда сприймають як «чорний піар». Поза тим, його зв'язки з одіозним Дмитром Фірташем і газовим лобі, які змусили Кличка не висувати свою кандидатуру на президентських виборах, є сигналом того, що Порошенко не зацікавлений у тому, аби боротися з корупцією чи змінювати візантійський характер українського енергетичного сектора. Те, що Порошенко вирішив відвідати Фірташа у Відні, щоб отримати його згоду на власне балотування, того ж тижня, коли Міністерство юстиції США висунуло кримінальні звинувачення проти олігарха-втікача, не може не викликати подив.

Кримінальна справа може зрештою призвести до того, що Фірташ, який наразі перебуває у Відні під заставою, потрапить в американську в'язницю на десятиліття. А його політичний побратим Порошенко правитиме Україною. І це збагнути нам неможливо...

Тарас КУЗЬО,
співробітник Центру трансатлантичних відносин Школи фундаментальних міжнародних досліджень при Університеті Джонса Гопкінса у Вашингтоні, науковий співробітник Центру політичних і регіональних студій Канадського інституту українських студій при Альбертському університеті.

Світ

За десять років в ЄС поляки втричі багатші

Польське десятиліття в Євросоюзі може стати заохоченням для України, наголошує керівник Польського інституту Міжнародних справ Марцін Зборовський, повідомляє «Польське радіо». За його словами, йдеться не лише про збагачення громадян, а й про суспільні зміни. «До українців вже доходить аргумент економічних зисків польської присутності в ЄС. Дуже велика різниця. Ми сьогодні просто втричі заможніші, ніж українці, а в 1989 році були приблизно на тому ж самому рівні», - сказав Зборовський. Польський уряд вважає, що Польща краще, ніж інші, використала можливості, що їх надало членство в ЄС. Від часу вступу до Євроспільноти польське ВВП зросло на 49 відсотків, у тому числі й на 20 відсотків під час кризи. Крім того, для поляків такий феномен, як можливість подорожувати Європою без кордонів, - нормальна річ. Згідно із статистикою, протягом 10 років середня заможність поляків сягнула 64 відсотків заможності британців.

НАТО змушене вважати РФ ворогом

Північноатлантичний альянс НАТО повинен сприймати Росію як ворога. Таку позицію оголосив заступник генерального секретаря НАТО Олександр Вершбоу, передає «Associted Press». «Очевидно, що росіяни проголосили НАТО своїм супротивником. Тому, ми не повинні сприймати Росію як партнера, швидше, варто ставитися до неї, як до супротивника», - заявив Вершбоу. Він зазначив, що анексія Криму і маніпулювання заворушеннями на Південному Сході України докорінним чином змінили відносини між РФ і НАТО. «Ми, як і раніше, будемо захищати суверенітет і свободу вибору сусідів Росії, яка явно знову намагається нав'язати свою гегемонію та обмежити їх суверенітет під прикриттям захисту російського світу», - зазначив представник НАТО.

У Криму - репресії проти кримських татар

У Криму почастішали випадки переслідування кримських татар з боку окупаційної влади, заявив глава Меджлісу кримсько-татарського народу Рефат Чубаров, повідомляє «Радіо Свобода». За його словами, репресії безпосередньо торкнулися людей, які брали участь в акціях з перекриття автотрас у регіонах півострова на знак протесту проти недопуску до Криму лідера кримських татар Мустафи Джемілєва. Чубаров також зазначив, що російські закони значно відрізняються від українських і тому «кримінальне переслідування для деяких учасників акцій 3 травня може завершитись досить суворими покараннями». Крім того, Чубаров зазначив, що найближчим часом кримінальну справу буде порушено й стосовно нього. Варто нагадати, прокурор Криму Поклонська попередила Чубарова, що може розпустити Меджліс.

Отримали нагороди за інформкілерство

Путін підписав указ про нагородження державними орденами і медалями декількох сотень співробітників російських ЗМІ «за високий професіоналізм і об'єктивність у висвітленні подій в Республіці Крим», повідомляють «Відомості». Чиновник, який бачив цей документ, розповів виданню, що у списку понад 300 прізвищ. Співробітників телеканалу «Дощ» і радіостанції «Ехо Москви» у списку немає. Масштаб нагороджень безпрецедентний. Наприклад, після подій 2008 року в Південній Осетії тодішній президент Медведєв нагородив лише 11 журналістів.

Етюд
Конвалії

Надворі травень і знову усміхаються до нас білими дзвониками конвалії. Купляю собі букетик. П'янкий запах ніжних квітів навіює солодко-гіркі спогади. Про ті часи, коли між нами було кохання: шалене, неповторне, з ревнощами, образами і пробаченнями... І яке, здавалося, триватиме вічно.

Пригадую, я їхала у відрядження до столиці. В останні хвилини до відправлення автобуса ти забіг у салон. І всі пасажири здивовано замовкли. У руках ти тримав величезний букет конвалій. Я зрозуміла: чиясь грядка залишилася без квітів. Ти ж урочисто мене запевнив, що закупив геть усі конвалії у продавців на ринку.

Утім, це було неважливо. Головною була любов. Твоя усмішка, теплі руки, закоханий погляд карих очей.

Куди ж усе зникло? Що сталося між нами? Ти хотів, аби я стала твою дружиною. Я просила трохи зачекати. Ти не захотів. Тепер я купляю собі конвалії сама. І згадую тебе. І наше кохання.

Олеся М.
Тернопільський район.

**«У нашім раї на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим...»**

На фото Івана ПШОНЯКА: тернополянка Оксана Аркуша з синочком Святославчиком.

Просто життя
Три вузлики для синів

Тепер дорогою ходить вітер і баба Мотря. Вітрові легко. А бабі Мотрі тяжко. Уже восьмий десяток розміняла. Баба Мотря сумно жартує: «До храму йти з горбка завиграшки. А повертатись назад - наче долю вдовину під гору котити».

Хата баби Мотрі стоїть на горбку. «Завиграшки» - це коли старенька зупиняється передихнути кілька разів. А «долю вдовину під гору котити» - це зупинятися через кілька кроків. Постояти, спершись на паличку. Прикласти руку до чола і оглянути небо. Зітхнути...

Старенька залишилася на горбку без сусідів. Одна пустка - зліва, друга - справа. Село старіє, сивіє, відходить під сумні церковні дзвони в інші світи...

Бабу Мотрю останнім часом називали одинокою, хоча народила й виховала трьох синів. Тяжко працювала з покійним чоловіком Семеном, аби одягнути-взути хлопців і щоб «закінчили школи, аби легше заробляли на шматок хліба».

Але до науки старший і середній сини не надавалися. Після армії старший, Володимир, подався працювати на далеку російську Північ. Там і осів. Лише кілька разів приїжджав додому. А невістку й онуків бачила Мотря лише на фотокартках.

Покійний Семен якось добряче поскандалив із сином, мовляв, його дружина не поважає родини.

- Ми для неї чужі, нелюбі. Чи, може, ти соромишся її привезти на наше сільське обійстя? Хіба ми не заслужили з внуками побавитися?

Мотря чоловіка вгамовувала, а він у гніві вигукнув:

- І ти можеш голови не показувати!

Володимир образився. Відтоді не приїжджає. Навіть на батьковий похорон не з'явився.

Слідом за Володимиром вирушив у далекі холодні краї середній син Іван. У селі його називали непутящим. Першим у класі почав курити. Першим спробував спиртне, ще й однокласників «причастив», що одному зле стало. Іван був головним болем учителів. А коли кілька разів віддубасив Кольку-відмінника, то став ще й головним болем дільничного. Кольчині батьки ходили у начальстві, тому дільничний мусив «реагувати належним чином».

...Від Івана прийшло кілька листів. Щоразу - інша адреса. Нарікав на Володимира, що той не хоче влаштувати на «блатну» роботу й виставив за поріг.

... Серед речей, приготовлених на смерть, лежали три вузлики для синів. У кожному - однакова невеличка сума грошей. І три образки - святих Володимира, Івана, Антонія...

Невдовзі Іван перестав писати. Мотря бідкалася, просила у листах старшого сина довідатися, де брат, що з ним. Володимир відповів, що нічого не знає. Так і не дався чути Іван...

Батьківською надією був молодший Антон. Гарно вчився. Був слухняним. Допомагав на господарці. Після закінчення школи вступив до технікуму, потім - до інституту.

Коли був студентом-третьокурсником - помер батько. Перед смертю Семен просив сина не забувати матір, як це вчинили старші брати.

- Пообіцяй, що будеш допомагати матері, не відцураєшся.

- Обіцяю, тату, - мовив син. А Мотря при цих словах чомусь важко зітхнула.

...Щадила кожну копійку. Молодиці поспішали до сільського магазину, коли завозили сякий-такий крам.

- Мотруню, - гукала сусідка, - кажуть, теплі хустини в крамниці «викинули». Ходімте-но.

- Та хіба я хустки жадна? І роботи купа.

Мотря не проти купити нову теплу хустину, бо та, що має, давня, полиняла. Але мусить берегти гроші для Антона. Він у місті повинен вдягатися «по-модньому».

...Скерували Антона на роботу після інституту у південне місто на великий завод. Ніхто не сумнівався, що Антон зробить чудову кар'єру. Його інженерні ідеї викликали захоплення й похвалу у викладачів.

- Сину, хіба не було ближче роботи? - запитувала Мотря. - Чому тебе так далеко відправляють?

- Не хвилюйтеся, мамо, я буду приїжджати.

Під час однієї з відпусток Антон розповів матері про кохану дівчину Аліну.

- Наступного року хочемо одружитися.

- Добре, сину. Треба думати, де будемо шалаша ставити. В садку, напевно.

- Мамо, не треба шалаша. Ми святкуватимемо в ресторані. Батьки Аліни... вони багаті. Вона - єдина донька. Вони вирішили...

- Як же наша родина буде діставатися так далеко? І хто поїде?

- Це не буде велика забава. Там будуть найближчі... тобто, з роботи, Аліни батьки, ще хтось... А потім ми приїдемо з Аліною до вас.

- То мене на весілля не запрошуєш, сину?

- Мамо, це далеко. Ви нікуди, далі райцентру, не їздили.

- Хай буде по-твоєму, - видихнула Мотря.

Уночі не могла заснути. Боліла розмова з Антоном. «Певно, син соромиться мене, простої сільської жінки. І роду нашого», - думала. Подумки розповіла про свої жалі покійному Семенові. Більше нікому. Навіть родичам. Не хотіла, аби село в зубах носило.

«Хто ж тебе, синочку, благословляти буде?» - запитувала, дивлячись на Антонів портрет.

...Антон з Аліною приїхали через кілька місяців після весілля. Мотря покликала у неділю родину, синових хресних.

- Чому ж ви, Мотре, на весілля не їздили? - запитували гості.

- Та куди я так далеко? І на кого гостинців подарку залишила б? Основне, аби діти в щасті та злагоді жили.

Родичі щось розпитували Аліну. Вона відповідала, переважно, коротко: «так», «ні». Потім залишила гостей, мовляв, голова розболілася.

Увечері Мотря випадково підслухала розмову невістки з сином.

- Антоне, я не хочу бути тут цілий тиждень. Давай поїдемо швидше.

- Що ж я мамі скажу, Алінко? І хіба в селі так погано? Свіже молоко, городина, повітря.

- Мені не цікаво. Люди якісь примітивні. Простота... Не хочу більше сюди приїжджати.

- Але ж моя мама...

- Сам поїдеш.

Вранці, коли поблизу не було невістки, Мотря сказала Антонові:

- Сину, якщо хочете їхати швидше - я не бороню.

- Ви все чули вчора?

- Так сталося, - відповіла винувато-сумно.

...Аліна більше не приїжджала до свекрухи. Антон - вряди-годи. Він вибився у немалі начальники. Зрідка присилав короткі листи, мовляв, багато роботи, а часу - обмаль. Колись навідаюсь...

На синові гостини Мотря чекала по два-три роки. Він приїжджав на кілька днів. Деколи повертався раніше через термінові справи. Ніколи не цікавився, чи потрібна матері якась допомога. А Мотря нічого не просила. Вона хотіла розповісти синові, як тяжко було взимку ходити до крамниці за хлібом, добре, що родина виручала. І про те, як відгрипувала. Дай, Боже, здоров'я сільській медичці - мало не щодня навідувалася, ліки купувала. І про хвіртку, що на одному завісі висить. І про... Але не розказала нічого.

...Згодом Мотря зовсім підупала. У листі до сина вперше поскаржилася на здоров'я і старість. Просила приїхати. Не дочекалася...

Серед речей, приготовлених на смерть, лежали три вузлики для синів. У кожному - однакова невеличка сума грошей. І три образки - святих Володимира, Івана, Антонія. Родина не знала, що робити з Мотриними дарами.

- Отче, - звернувся хтось до сільського священника. - Може, ви щось порадите.

Отець тяжко замислився...

Ольга ЧОРНА.

Невигадана історія
А яблуні так і не родять

У невеличкій, низенькій хатині, закучерявленій різнобарвними мальвами, проживала баба Стефанія. Її чоловік Антон давно відійшов у засвіти, діток у них не було, тож зосталася одна-однісінька в чотирьох стінах. Тому, мабуть, з кожним, хто проходив мимо її двору, любила завести розмову, запросити присісти на лавочці біля криниці. Ще й горіхами поділиться, кетягами калини, що були густо розвішані під дашком ганку. Сусідів Стефанія взагалі за родичів мала, навідувала щодня.

На їхній коротенькій вуличці, що мала усього з десяток дворів, було затишно, як у гаю. По обидва боки росли біло-карі берези, стрункі тополі, кущі бузку і жасмину, що п'янили медовим ароматом, які посадила Стефанія ще з покійним Антоном.

«Пам'ятайте, що усі дерева – живі і розуміють вас. Коли недобра енергія, чи якась болячка всілася у тілі, підійдіть до дерева, до якого підкаже серце, погладьте його, притуліться щокою, поговоріть з ним, як з другом, і воно дасть вам силу, надійний захист. Повірте, по собі знаю!» - говорила Стефанія сусідам, коли ті здивовано спостерігали, як старенька тулить своє зіщулене тіло до осокора, «свого» дерева. Дивачка – казали про неї, і все-таки усі поважали Стефанію, прислухалися до її порад. Вона і сон комусь розтлумачить, і з дітьми посидить, коли треба, ще й на городі допоможе.

А коли захворіла її найближча сусідка Яночка, Стефанія всі дні проводила в неї. Допомагала чим могла, розраджувала: «Господь тому і посилає кожному з нас випробовування, свій хрест, щоб душа стала смиренною, і терпеливою», - переконувала молоду жінку. Яна з чоловіком Юрком Кравчуком жили душа в душу. Обидвоє були вихованцями дитячого будинку, родини ніякої не мали, тож Стефанія була для них своєю. Десять років прожили разом, та лелека чомусь вперто обминав їх дім. Коли ж вирішили взяти дитя з притулку, Яна важко захворіла.

У Кравчуків подвір'я, як писанка, усе до ладу, скрізь чистенько. Соковитими плодами родив великий сад. Вони не шкодували того добра нікому: сусіди і на варення і на сушеню яблука збирали, діти, як метелики, перелітали через паркан, забиваючи кишені яблуками.

На Спаса, щоб посвятити у храмі плоди, теж до Кравчуків приходили. Щодня приносила у фартушку кисло-солодкі антонівки і Стефанія. Наквасила цілу бочівку, сушенею з Яною поділилася... Розуміла: нема сили у вихудлих руках Яночки, згасала, бідолашна, на очах... Яна дуже любила їхній сад. І щоб став він ще красивішим, Стефанія насадила по краю доріжок усіляких квітів. Особливо припали Яні до душі гладіолуси. «Чи будуть вони ще цвісти для мене, бабусю Стефаніє? Пообіцяйте, що, як не стане мене, на могилу мою їх приносити будете», - в очах Яни заблистіли сльози. Восковим лицем притулилася вона до Стефанії...

Цілий оберемок гладіолусів зав'язувала стрічкою Стефанія, коли одного осіннього ранку Яни не стало... Несла букет за труною до самого кладовища.

Пригнічений страшним горем. Юрко не забороняв Стефанії доглядати й надалі за квітами. Висадила старенька їх і на могилі Яни.

Та якось поверталася Стефанія додому зі сльозами на очах. Дізналася, що Юрко вирішив продати обійстя: «Не можу тут жити, бабцю Стефаніє, кожен куточок, кожен кущик і деревце нагадують мені Яну. Як з любов'ю вона тут трудилася, між пелюстками гладіолусів бачу її усмішку. Куплю дім в іншому місці. Може, легше стане?»

І хоч як не переконувала Юрка Стефанія, що час – найкращий лікар, і життя все одно продовжується, він стояв на своєму...

За короткий час мальовниче подвір'я неможливо було впізнати. Нові господарі заваливши хату, завезли будівельні матеріали, якими затоптали квітник, поламали кущі смородини і малини. Тиснуло Стефанії біля серця, носила на могилу Яни квіти зі свого подвір'я... Мабуть, нові сусіди були людьми заможними, і великий просторий дім звели швидко. Сучасний фасад, шпилястий дах – подібного будинку у їх селищі не було.

Захотілося якось Стефанії ближче познайомитися з сусідами. Поклала у кишеню полотняну торбинку, щоб було у чім яблук від них принести. Заодно цибулинами гладіолусів з ними поділиться. Колись вони так гарно там цвіли...

Високі ворота, розцяцьковані якимись химерними узорами, були зачинені. Стефанія трішки постояла. Потім стала кликати Марту – так звали молоду господиню. Щойно чула її голос на подвір'ї. Але ніхто не відізвався і Стефанія покликала ще раз. Щось зашаруділо за воротами, потім почула скрип дверей до будинку. «Мабуть, по ключ пішла, щоб ворота відчинити» - роздумувала Стефанія, - «Тепер молоді по-сучасному живуть. Усе – під замком. Страхуються. Ще б пак – такий маєток».

Стефанія уже й втомилася чекати. Гукнула ще раз. У воротах показався чоловік Марти Іван. Зневажливо обвів стареньку колючими очима: «Що вам треба, бабо?»

Стефанія заціпеніла. Щось боляче запекло у голові, ноги стали ніби не її... «Та ось, бачу, яблука гниють. Гадала, назбираю собі на сушеню,» - заледве вимовила.

«А ви у наш сад – не заглядайте. А що гниють – не ваш клопіт. На базар ідіть, там усіляких сортів яблук купити можна», - почула Стефанія уже за зачиненими воротами. Стефанія не могла оговтатись від почутого! О, Господи милостивий! Шмаркач який безсоромний! Гордий, що за материні кошти, яка за кордоном працює, багатим став? Яблук пошкодував? Та хіба лишень заради яблук пішла вона до них? Сусід сусіда має знати і поважати. Мало що в житті трапляється... Стефанія аж занедужала після тих відвідин.

Новий тиждень почався з негоди. Сильний вітер зривався, як розлючений звір, темні хмари вкутували небо. Стефанія чула гупання падаючих яблук в сусідському саду. Подумала: «Хоч би калину вітер не зламав на могилі Яночки». Раптом яскрава блискавка засліпила усе довкола, сильний грім вдарив з такою силою, що здавалося, зрушилася земля.

У кімнаті згасло світло і Стефанія стала молитися. Щирі благальні слова до Бога обірвав істеричний крик Марти, що проривався крізь якийсь тріскіт, шум, крики людей і пожежну сирену...

Дім нових сусідів вдалося врятувати лишень частково. Вогонь перекинувся на сад, що в лічені хвилини став попелищем...

Через деякий час, відновивши помешкання, посадив Іван новий сад. Уже кілька літ минуло, а дерева - не плодоносять. Лишень де-не-де на верхівці яблуко знайдеться.

Зате у Стефанії, котра і собі такі саджанці посадила, від яблук гілля повисає. «Коли садила – не думала, що ще дочекаюся плодів. Та Господь допоміг – і тепер і мене, і сусідських діток яблуні тішать. Мабуть, слід і Яночці яблучко на могилку віднести», - розмірковувала Стефанія.

Марія Маліцька

Казка. Чи правда?..
І вже не пустили матір від себе

Мала жінка одного сина. Пішов він в армію і відтоді багато років не навідувався додому. Постаріла мати дуже сумувала за ним. Якось зібралася і поїхала у містечко, де замешкав син. Стрінулися вони нарешті, та син ніби і не радий. Порадив матері вертатися назад, бо він, мовляв, живе у гуртожитку, у тісноті, тож немає її навіть куди запросити, до того ж ще й збирається на заробітки.

Мати почала дуже плакати.

- Я тебе, дитинко, ледве відшукала, а ти мене цураєшся. Важко мені одній уже жити.

Та син був невблаганний.

Вернулася мати на вокзал, сіла на лавку і стала дуже плакати. Підійшла молода жінка та й питає:

- Чого ви, бабцю, плачете?

Вона й розказала.

— А як вашого сина звати? - питає далі та жінка. - А прізвище? Коли почула, запросила стареньку до себе додому, відпочити. Нагодувала і поклала спати.

- А я йду варити їсти, бо зараз чоловік прийде з роботи, - сказала.

Приходить чоловік, поїв смачно. Тоді жінка попросила принести сокиру.

- Навіщо тобі сокира? - здивувався чоловік. Та жінка наполягала. Він і приніс. Жінка поклала на лавку їхнього сина.

- Відрубуй дитині голову.

- Ти що з розуму зійшла? - перелякався чоловік. А вона каже до нього:

- Ні, але як цей синок виросте, то не буде признаватися, що маму має.

- Де ж ти таке бачила, щоби син не признавався, що маму має? – ще більше дивується чоловік. А вона відчиняє двері в іншу кімнату і каже:

- А то чия мама? Що ж ти за син, що стару втомлену матір стрінув і збрехав, що у гуртожитку живеш? А якби навіть і так? Добре, що я маму побачила і забрала додому.

Дуже йому зробилося соромно, що від матері відцурався.

- Скільки разів ми могли б поїхати до мами. І були б забрали її до себе. Але ти ж обманював, що сирота. Так і твій син виросте і не буде признаватися, що я його мама.

Чоловік заплакав, попросив простити його. І вже вони матір не пустили від себе.

Струни серця

* * *

Крізь терни
бід всміхається життя
І я радію цьому повороту.
В душі співає сонячна весна,
Що кличе до високого польоту.
Читаю знов омріяні думки,
Любов'ю зігріває рідні крила.
До мрій ведуть
міжзоряні стежки,
Де набираюсь мудрості і сили.
Не озираюся в минуле
навмання,
Живу простим
прийдешнім сьогоденням.
Крізь терни бід
всміхається життя,
Таким легким і світлим
одкровенням.
І вже не чую холоду, ні сліз,
Вже затерпають болі
на морозі,
Надію в серце ти моє приніс,
Щоб мальвою цвіла
я при дорозі.

* * *

Немов крилом,
Змахну росини сліз
І без жалю
З журбою розпрощаюсь,
Вітрам зрадію,
Шепоту беріз
І у весну
Дівчиськом закохаюсь.
Прилину серцем
До вишневих віт,
Які так рясно
Квіти обліпили.
Який прекрасний
У цю пору світ!
Дано Отцем,
Щоб ми його любили.

* * *

Купається щастя
В обіймах любові,
І пісня, і радість
У ньому звучить.
Красується мова
У рідному слові.
І все це здається
Щасливим на мить.
Гойдається хвиля
В бурхливому морі,
Де вітер шукає
Глибокого дна.
Виблискує обрій,
Спалахують зорі,
Шукає притулку
У серці весна.

* * *

Живе надією людина.
І вірить завтра буде кращим.
Чекає світлої хвилини,
Щоб не було життя
пропащим.
І так живе, і так чекає.
І на майбутнє творить плани.
Життя тим часом пропливає
В туманних сутінках омани.
І плаче тихо, і радіє.
З плечей скидає свій тягар.
Надія серце людське гріє,
Як промінь теплий серед хмар.
До Бога молиться щоднини,
Щоб дав їй дар терпіти все.
Земна це місія людини,
А що їй завтра принесе?
Така людини гра життєва.
Як з фільму втіх й розчарувань.
Немов погодніх змін примхлива
На стежці віри й сподівань.

Оксана КИШКАНЮК.
с. Слобідка
Гусятинського району.

Роздробили «Кремінь»...

У пропущеному матчі 27-го туру чемпіонату України з футболу серед комнад другої ліги ФК «Тернопіль» на власному полі у принциповому поєдинку проти кременчуцького «Кременя» зумів здобути важку перемогу – 3:2.

Матч розпочався якнайкраще для господарів. Уже у першій атаці вони відзначилися забитим голом. За інерцією тернополяни намагалися дотиснути розгубленого суперника, проте це їм не вдалося. Відтак, ініціативу поволі перехопили гості і вже незабаром тільки майстерна гра нашого голкіпера врятувала муніципалів від пропущеного гола.

Але активність гравців кременчуцької команди все ж була незначною. Від середини першого тайму і практично до його завершення ситуацію на полі контролювали гравці ФК «Тернопіль». Це принесло бажаний результат – 2:0.

Другий тайм, як і перший розпочався з гола, але цього разу на свій рахунок його записав «Кремінь» - 2:1.

У подальшому біля тернопільських воріт було ще кілька «пожеж», але і муніципали не відсиджувалися в обороні. Одна з атак господарів знову завершилася взяттям воріт суперника – 3:1.

Однак останніми у цьому багатому на голи матчі забили гості. Причому - з пенальті - 3:2. На більше гостей не вистачило...

1 травня відбувся 31 тур чемпіонату України з футболу серед команд другої ліги. ФК «Тернопіль» мав удома приймати горностаївський «Мир». Однак, зважаючи на те, що суперник з Херсонщини знявся зі змагань, ФК «Тернопіль» отримав технічну перемогу. До активу тернопільської команди внесено ще три очка.

«Нива» між там і тут

4 травня на Тернопільському міському стадіоні відбувся матч 26-го туру Першої ліги. Нива програла чернігівській Десні - 0:1.

Цей поєдинок взагалі міг не відбутися, адже гравці тернопільської команди через великі борги перед ними не хотіли виходити на поле. Проте, перед власними трибунами тернополяни зіграли, хоча й без особливого ентузіазму.

Єдиний гол у матчі чернігівські футболісти провели на початку другого тайму.

Після матчу в.о. головного тренера «Ниви» Богдан Самардак заявив про розпуск команди, повідомляє sports.te.ua.

Три «золота» нашої землячки

У польському місті Чеханові завершився чемпіонат Європи з важкої атлетики серед кадетів до 17 років.

Спортсменка з Тернопільщини Софія Зенченко у ваговій категорії 63 кг завоювала на цих змаганнях три золоті нагороди. Наша землячка була найкращою у кожному з видів програми, відтак отримала золото» і у двоборстві. Спортсменка виконала норматив майстра спорту міжнародного класу та стала абсолютною чемпіонкою Європи серед 88-ти дівчат.

Софія — вихованка Скалатської ДЮСШ «Колос», учениця Скалатського професійного ліцею. Тренують спортсменку Віктор Симів та Вікторія Шаймарданова.

До речі, українські важкоатлетки, окрім трьох медалей Софії Зенченко, привезли із Польщі ще три нагороди різного ґатунку. Так, у своїх вагових категоріях Альона Шевкопляс стала третьою у ривку і другою у сумі двоборства, а Анастасія Шишанова у ривку теж здобула «бронзу».

«Шахтар» - чемпіон?!

28 тур.

«Севастополь» - «Зоря» - 0:2

Луганська команда вкотре довела, що перебуває у відмінній формі, не програючи 7-у зустріч поспіль.

«Чорноморець» - «Металіст» - 1:1

Втрата очок харків'янами загострює боротьбу за «бронзу», а одесити зменшують шанси наздогнати «Динамо»

«Шахтар» - «Іллічівець» - 3:1

Не можна сказати, що донеччани зовсім не зустріли перепон на своєму шляху, однак питання відносно переможця виникло хіба що на кілька хвилин і відразу ж було зняте з порядку денного.

«Металург» З. – «Ворскла» - 0:1

Нелегка перемога полтавців у Запоріжжі залишає їх серед претендентів на вихід до Ліги Європи УЄФА

«Таврія» - «Металург» Д. – 0:1

Донеччани не відстали від інших претендентів на Єврокубкові місця і також здобули очікувану виїзну перемогу

«Говерла» - «Волинь» - 6:0

Ужгородці здобули рекордну перемогу в еліті, а лучани продовжують безпрецедентну для себе за тривалістю серію поразок

«Дніпро» - «Карпати» - 1:4

Сенсаційна перемога львів'ян робить «Шахтар» без 5-ти хвилин чемпіоном і загострює медальну інтригу.

«Динамо» у цьому турі участі не брало.

Змагалися молоді паріоти

У перші дні травня у мальовничому куточку тернопільської Волині під егідою ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгресс» пройшла наймасовіша в Україні військово-патріотична теренова гра «Гурби-Антонівці – 2014».

Цьогоріч участь уній взяло понад 400 учасників з усіх куточків України. На відкритті теренової гри учасники відвідали музей штабу УПА та меморіальний комплекс вояків УПА. Також гравці пом'янули пам'ять бійця «Небесної сотні» Олександра Капіноса у селі Дунаєв, що на Кременеччині. Учасникам, які проявили себе на Євромайдані у Києві організатори вручили відзнаки МНК "за бойові та екстремальні акції".

У ході патріотичних змагів гравців поділили на 3 курені: вовків, левів і диверсантів. Вони й «воювали» одні з одними, демонструючи неабияку майстерність та вміння.

У коротких перервах між змаганнями учасники охоче спілкувалися між собою та з журналістами. Показовою особливістю нинішньої гри стало широке представництво юнаків та дівчат з Півдня та Сходу України.

Катерина Тимочко створює речі для хорошого настрою

Спільний проект з тернопільським фотографом Юлією Верстою

Молода тернопільська дизайнерка Катерина Тимочко вже не перший рік дивує мешканців файного міста своїми оригінальними колекціями та нестандартними образами. Кожна річ, створена нею, має особливий характер і душу.

Натхнення для творчості дівчина черпає натхнення у мистецтві. На її думку, одяг – це не повсякдення обгортка. Речі мають підіймати настрій, захоплювати і робити людей щасливими.

Катерина мріяла стати дизайнером із самого дитинства. Розпочалося все із перевдягання ляльок. Далі були курси крою і шиття та навчання у Хмельницькому національному університеті на факультеті технології та конструювання швейних виробів.

У доробку дизайнерки – п'ять колекцій одягу. Найперша – «Міросприйняття», яку Катя створювала під час навчання у співавторстві з одногрупницями, стала найкращою на конкурсі молодих дизайнерів «Барви Поділля», що традиційно відбувається у Хмельницькому.

Під час Тернопільських днів моди майстриня представила публіці три оригінальні колекції: «Геометрія тіла», «Анатомія» та «Під відкритим небом». Кожна особлива та цікава по-своєму.

Колекція «Під відкритим небом »

Працюючи над модними образами, Катерина бере до уваги не лише одяг, а й зачіску, макіяж, аксесуари і навіть колір нігтів. Особливе значення надає аксесуарам, адже переконана, що інколи вони здатні передати більше, аніж вбрання. Спершу завжди доповнювала моделі власноруч виготовленими аксесуарами, а нещодавно у доробку мисткині з'явилася повноцінна колекція аксесуарів – вишукані та делікатні сережки, підвіски та брошки. Кожна річ – цікава і незвичайна по-своєму.

– Мене надихають твори художників, стилі у мистецтві та архітектурі, – розповідає Катерина. – Я хочу, щоб мої колекції не сприймали як комерційний продукт, щоб, дивлячись на них, люди набиралися позитивного настрою, добра, тепла, переконувались, що життя прекрасне. Речі повинні підкреслювати внутрішній світ людини. Я не дуже люблю високі підбори та яскравий макіяж. Мені імпонують речі з натуральних тканин, прикраси ручної роботи, м'якість, жіночність, природність.

Улюблені дизайнери тернополянки – Джон Гальяно, Александр Макквін і Олексій Залевський. Дівчина каже, що найбільше цінує у них індивідуальність і власний стиль. Її заповітна професійна мрія – продемонструвати свої колекції у Барселоні та Мілані.

За словами Катерини, цього літа модні африканські та індійські етномотиви, яскраві кольори, прямі силуети із підкресленою жіночністю, доповнені оздобленням або напівпрозорою тканиною. Актуальні топи та укорочені розширені рукави. У моді залишається спущене плече, вільний покрій одягу, який не сковує рухів.

Дизайнерка радить тернополянам стежити за сезонними трендами, але водночас не забувати про власну індивідуальність та обирати ті речі, які підходять саме вам, не гнатися сліпо за модою, а шукати «свої» речі.

Катерина Тимочко інколи допомагає жінкам підбирати гардероб. Зізнається, що продавці у магазинах дуже незвично реагують на таке, дивуються. Адже лише професіонал може об'єктивно оцінити якість тканини, а на етикетці може писати зовсім інше, аніж є в реальності.

Дизайнерка радить поєднувати у своєму наряді не більше п'яти кольорів. Золота середина – три. Варто обирати одяг темних, світлих і «середніх» тонів та не змішувати теплі й холодні відтінки.

Щодо аксесуарів, то Катерина радить не одягати довгі сережки людям з короткою шиєю. А от поряд із дрібним обличчям масивні прикраси виглядатимуть непропорційно. Якщо сережки складаються з кульок, то останні мають бути не одразу біля вуха, а на сантиметр-два нижче. Тоді прикраса видовжуватиме обличчя. Важливо обирати одяг та аксесуари в одному стилі. Не можна одягати лляну сукню та каміння Swarovski або ж сукню з синтетичних матеріалів та дерев'яні прикраси.

Катерина Тимочко не перестає придумувати нові образи, у неї багато планів і проектів. Зізнається: головне – знайти час для їх втілення. Катя не уявляє собі, як би жила і працювала в іншому місті, окрім Тернополя. Адже їй тут дуже затишно, приємно і зручно.

Зараз вона працює над новою колекцією, яку тернополян зможуть побачити вже незабаром на Тернопільських днях моди.

Юля ТОМЧИШИН.

У Тернопіль приїде дизайнер з Німеччини

Ювілейні п'яті Тернопільські дні моди відбудуться у місті 16 травня. У драмтеатрі продемонструють свої колекції дванадцять дизайнерів. Серед них такі відомі імена, як Андре Тан, Голда Виноградська, модний дім «RITO», Malva Florea та Ольга Романова, а також тернопільські дизайнери Катерина Тимочко, Лідія Яніцька та «Наталі-мода».

– Тернопільські дні моди увійшли у десятку найкращих за організацією модних показів в Україні, – зазначив начальник міського управління культури Олександр Смик. – Вони розвивають модну індустрію у західному регіоні, підтримують українських і місцевих дизайнерів, знайомлять тернополян із сучасними модними тенденціями.

За словами координатора заходу Марії Гудими, цьогоріч дні моди у Тернополі будуть особливі у зв'язку з подіями, які відбуваються в Україні. Сезонний показ професійних дизайнерів відбудеться о 18.00 16 травня. А ось традиційний Всеукраїнський конкурс молодих модельєрів-дизайнерів «Альтернатива» проведуть 8 червня у літньому театрі парку імені Т.Шевченка під час фестивалю Галицька дефіляда. Родзинкою Тернопільських днів моди стане приїзд дизайнерки із Мюнхена Ірини Цайдлер, яка покаже на подіумі файного міста колекцію для ділових жінок.

Також організатори запрошують батьків і дітей взяти участь у благодійному показі дитячого одягу від модного дому Лариси Лобанової. Для дітей пошиють одяг, який батьки зможуть викупити. Виручені кошти використають на адресну допомогу хворій дитині.

Квитки вартуватимуть 150 гривень. Придбати їх можна у касі Українського дому «Перемога».

Спеціальні гості показу – виконавці Олександр Божек і Олеся Киричук зі Львова, вокальний гурт «United people».

Квітучі каштани: не лише красиві, а й корисні

Для лікування використовують цвіт, листя й кору дерева

Знову цвітуть каштани, і ми насолоджуємося красою цих високих і розлогих дерев. Саме в цю пору заготовляють цвіт і кору, а протягом періоду квітування – листя. Адже каштани не лише милують око, а й допомагають лікувати чимало недуг.

Відновить енергію і полікує

Дослідники Стокгольмського інституту виявили, що одне таке дерево спроможне очистити від автомобільних викидів понад 20 тис. кубічних метрів повітря, тож біля каштанів чиста зона. А ще деякі науковці вважають їх потужним стимулятором енергії і радять набирати сили у них вранці. Коли ж з'являться плоди, радять періодично масажувати ними долоні – від цього, кажуть, зростає енергетичний заряд організму.

З кінського каштана, або ж гіркокаштана, який квітне на вулицях міст і сіл, виготовляють різні медичні препарати. Використовують його і в народній медицині.

Цвіт обшморгують і, розстеливши тонким шаром, сушать першого дня на сонці, далі – під настилом. Листки зрізують без черешків і теж сушать під настилом. Також навесні, з молодих гілок збирають кору. Ось так могутнє дерево віддає частину своєї сили людям.

Проте, каштан кінський протипоказаний при виразці шлунка і зниженому згортанні крові. Перед вживанням лікувальних відварів і настоянок проконсультуйтеся з лікарем.

Рецепти лікування

Настоянка від болю в суглобах. Взяти 500 мл горілки, додати 20 г квіток кінського каштану й настояти два тижні в темному місці. Застосовувати для натирання проблемних ділянок 1-2 рази на день.

Настоянка від геморою. 20 г квіток каштану залити 1 склянкою горілки і настояти впродовж 1-2 тижнів. Пити по 20-30 крапель тричі на день упродовж 15-20 діб. Через 2-3 тижні перерви курс можна повторити.

Для сидячих ванн у разі геморою годиться настій листя: 100 г залити 2 л окропу, настояти впродовж 30 хв.

Також готують відвар листя і плодів: залити 1 склянкою окропу 5 г подрібненої сировини, кип'ятити в емальованому посуді на водяній бані впродовж 30 хвилин, перецідити і долити перевареною водою до початкового об'єму. Пити перші два дні по 1 ст. л. раз на день, далі у разі доброї переносності – по 1 ст. л. двічі-тричі на день після їди. Курс лікування геморою – 1-4 тижні.

Настоянка від розширених вен на ногах. 50 г квіток залити 0,5 л горілки і настояти, періодично збовтуючи, впродовж 14 діб, перецідити. Пити по 30 крапель тричі на день за 20 хвилин до їди. Курс – 3-4 тижні. Одночасно слід змащувати хворі місця по кілька разів на день маззю: змішати по 10 г порошку квіток ромашки, листя і квітів шавлії, 50 г розтертих на порошок плодів каштана і 5 г картопляного крохмалю. Суміш залити 200 г гарячого курячого жиру, поставити на 2,5 години на водяну баню, настояти впродовж ночі, нагріти до кипіння, перецідити, сировину здушити, суміш остудити. Тримати в прохолодному місці.

Також при розширенні вен на ногах вживають сік свіжих каштанових квіток (по 25-30 крапель на 1 ст. л. води). Застосовують такий розчин і при напуханні гемороїдальних шишок. Після тривалого застосування цього соку гемороїдальні болі зникають, якщо хвороба не запущена, і шишки теж.

Чай проти кашлю. Чайну ложку сушеного листя каштана кінського залити склянкою окропу і настояти 15 хвилин. Пити можна з додаванням цукру або меду.

Настій при хворобах нирок і шлунка. Чайну ложку перетертої сухої кори каштана залити двома склянками кип'яченої води, настояти і процідити. Приймати чотири рази на день по дві столові ложки.

Ванни для лікування шкірних захворювань. Взяти піввідра листя каштана, перемішаних з суцвіттями і корою, залити окропом і настояти 10-12 годин. Ванни приймати через день, не довше, ніж двадцять хвилин.

Настоянка при ревматичних і артритних болях. 20 г квітів (можна і сушених) настоюють 2 тижні у 500 мл спирту. Використовують для натирань.

Від захворювань суглобів. 200 г сухих квіток каштана залити 0,5 л горілки, настояти впродовж 1 тижня, втирати у хворе місце.

Настоянка від тромбофлебіту. 20 г квіток або 20 г подрібнених плодів залити склянкою горілки. Настояти в затемненому місці упродовж 7-10 діб, час від часу збовтуючи, перецідити. Пити по 30 крапель з невеликою кількістю води за 20-30 хвилин до їди.

Цілющий відвар кори. Він справляє кровоспинну, протизапальну, знеболювальну та в'язку дію. Застосовують для лікування кровотеч, зокрема маткових у клімактеричний період (за відсутності злоякісних пухлин), хронічних ентероколітів та колітів, особливо з тривалими поносами, гастриту з підвищеною кислотністю шлункового соку, геморою. Готують так: 1 ч. л. подрібненої кори залити 1 склянкою окропу, кип'ятити на слабкому вогні впродовж 20 хв, настояти 1 годину, перецідити, довести перевареною водою до початкового об'єму. Пити по чверті склянки 4 рази на день за 30 хв. до їди.

Ванночки для втомлених ніг. Подрібнити 100 г сухих квіток каштана, залити 2,5 л гарячої води, поставити на помірний вогонь приблизно на півгодини. Потім процідити, вилити в глибокий тазик або відро і розбавити невеликою кількістю теплої води. Опустити втомлені ноги в таз (вода повинна бути вище гомілок) і потримати 10-15 хвилин. Після процедури витріть насухо ноги і змастіть спеціальним кремом.

Смаколики із кульбаби

Ця рослина всім відома з дитинства, але мало хто знає, яка сила в ній таїться. З незапам'ятних часів її називають еліксиром життя. Коріння, стебло, листя, квіти – все корисне в кульбабі!

В аптеках продається безліч лікарських засобів, отриманих з цієї сонячної рослини. Вона помічна при атеросклерозі, хворобах печінки, гастриті зі зниженою кислотністю, набряках, холециститах і багатьох інших недугах. Якщо урізноманітнити свій раціон кульбабою, можна буде забути про різні надокучливі болячки.

Щоб користь була більшою, не збирайте квіти біля доріг або недалеко від будь-яких промислових виробництв.

Позбутися від гіркоти допоможе сіль. Перед застосуванням в їжу листя кульбаби потримайте в міцно підсоленій воді близько півгодини.

Салат з кульбаб

Користь цієї страви неоцінена, а перерахування вітамінно-мінерального складу могло б зайняти кілька сторінок. Такий салат не лише корисний, а й смачний!

Спробуйте змішати квашену капусту, порізане варене яйце, нашатковане листя кульбаби, стебла зеленої цибулі, петрушку, кріп в пропорціях, які вам найбільш до смаку. Перемішайте все зі сметаною, дайте постояти п'ять хвилин і смакуйте на здоров'я!

Пюре

Листя кульбаби замочіть в міцному сольовому розчині на півгодини. Потім подрібніть за допомогою блендера або м'ясорубки. Додайте оцту і солі за смаком. Таке кульбабове пюре потрібно зберігати в прохолодному місці й використовувати як заправку для супів, м'ясних і рибних страв.

Освіжаючий смузі

Користь кульбаби можна використовувати і в напоях. Змішайте склянку кефіру з половиною склянки свіжого молока, додайте чотири дрібно порізаних листочки кульбаби і пару квіткових голівок, подрібнені зерна чотирьох волоських горіхів. Збивайте масу протягом трьох хвилин.

Ранковий сир

Такий сніданок добре зміцнює імунітет. На порцію сиру для однієї людини додайте жовті пелюстки від двох кульбаб, чайну ложечку меду, сметану або молоко за смаком.

Втомилися? Спробуйте народні засоби

Інколи ми почуваємося безсилими. Наша працездатність знижується, ми стаємо млявими та неуважними. Найчастіше причиною такого безсилля є порушення сну та харчування, перенавантаження організму.

Для того, щоб збадьоритись, використовують настоянку шипшини. Дві столові ложки плодів слід залити склянкою теплої води та настоювати добу. Пити суміш по півсклянки 2-3 рази на день після їжі.

Часту втомлюваність можна побороти, вживаючи горіхи. Додайте у свій раціон грецькі горіхи, мигдаль і арахіс.

Якщо ви відчуваєте, що втомились, а відпочити нема можливості, слід розбовтати сирий жовток в склянці теплого молока та додати цукру за смаком. Такий напій можна вживати 2-3 рази на день.

Суміш, яка збадьорить на цілий день

Для того, щоб запастись енергією, можна приготувати суміш з сухофруктів і меду. Для її приготування вам знадобиться курага, грецькі горіхи, інжир, чорнослив, темні родзинки у різних пропорціях.

Сухофрукти промити та пропустити через м'ясорубку з лимоном. Якщо сухофруктів по 300 грамів, то додати до перемеленої суміші дві склянки меду.

Вітамінну суміш слід перекласти у скляну банку та помістити у холодильник. Вживати по одній чайній ложці між прийомами їжі двічі-тричі на тиждень. Регулярне вживання цієї суміші зміцнить імунітет і допоможе позбутись застуди, якщо ви вже її підхопили.

Слід вживати цей засіб щодня, поки він не закінчиться, а між кожним курсом слід робити перерву 2-3 місяці.

Бузок – ліки від тисячі хвороб
Про цілющі властивості цієї квіткової рослини детальніше читайте на сайті:
nday.te.ua

перший великий український журнал кросвордів!

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 98552

УКРАЇНСЬКІ КРОСВОРДИ

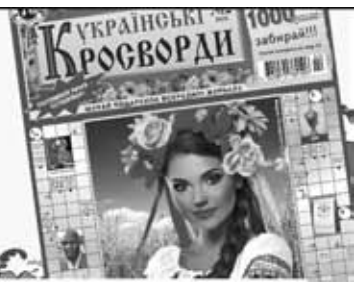

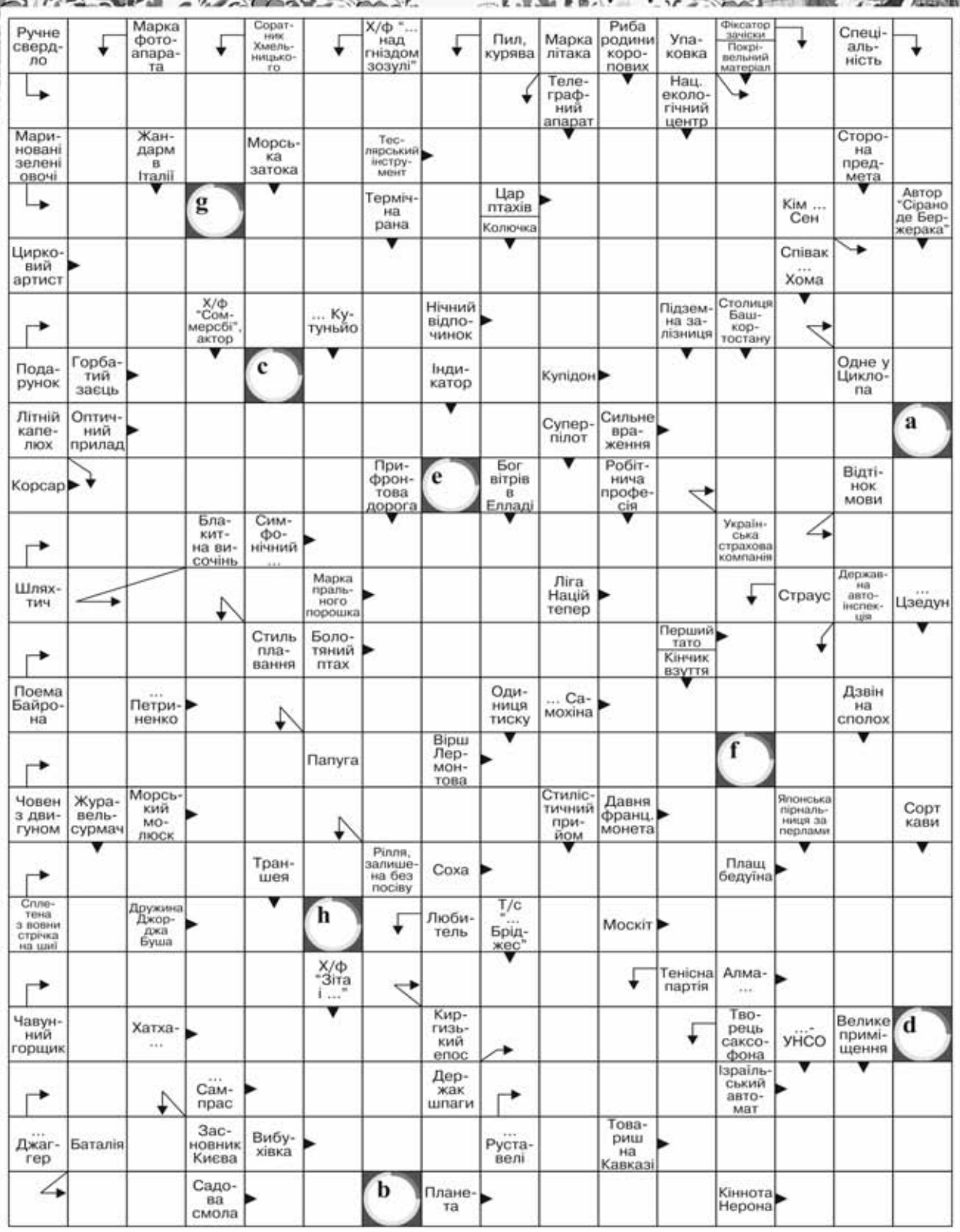

Відповіді

Курйоз

Вчені з'ясували, що миші бояться чоловіків і не бояться жінок

Пацюки й миші переживають більший стрес у присутності чоловіків, ніж у присутності жінок, пише «The New York Times».

Як виявилося, в організмі гризунів, котрих залишали у кімнаті наодинці з чоловіком або яким показували футболку, що одягав чоловік, відбувався сплеск кортикостерону. Саме цей гормон відповідає за рівень стресу.

Кортикостерон діє як анальгетик, тому миші й пацюки демонстрували меншу реакцію на біль. У присутності жінок такої реакції не було.

Автор дослідження - психолог Університету Макгілла Джеффрі Моджил. За його словами, якщо стать науковця може вплинути на результати дослідницького проекту, то це необхідно враховувати як спотворюючий фактор. Щоб дослідження пройшло ідеально, експерт пропонує залишати чоловіків-дослідників у кімнаті з гризунами на 30-60 хвилин до проведення експерименту.

Українські анекдоти

Дружина, збираючи чоловіка на рибалку, інструктує його:

- Головне в рибалці що? Не переплутай наживку із закускою. Не давай телефон жодній щуці. Не хвали дружину. Не пересмаж шашлик. Не згори в лазні. І, найголовніше, не телефонуй мені. Я з дівчатами - на полювання.

* * *

Новий українець диктує свій заповіт нотаріусу:

- Своїй третій дружині залишаю віллу на Бермудських островах, домашньому лікарю - сто тисяч доларів, племінниці - свій шестисотий «Мерседес». А синові, який вважає, що головне багатство - це чесна праця і здоров'я заповідаю садову лопату, свою спортивну шапочку і кеди.

* * *

- Як називається найпотужніша американська хімічна зброя?

- «Макдональдс».

* * *

Через декілька років викладач зустрічає свого колишнього студента:

- Чи достатньо тобі знань, отриманих в інституті?

- Знань досить, тільки грошей не вистачає.

* * *

Зубний лікар - жінка - налаштовуючи бормашину, каже до пацієнта:

- А пам'ятаєш, Федю, в школі ти сидів за мною і постійно колов мене шпилькою?

* * *

На ринку вже продають чорницю. Дивлячись на ціну, зір сам відновлюється.

* * *

Сомалійські пірати звернулися у міжнародні інстанції з вимогою визнати їх мирними протестувальниками. У відповідь їм тонко натякнули, що для цього вони повинні, крім автоматів, мати «колорадські» стрічки прапори Росії.

* * *

Дівчата - наче абоненти мобільної мережі: то постійно зайняті, то тимчасово не доступні, то недостатньо грошей на вашому рахунку.

* * *

Я на 98 відсотків - ангел. Але... ех, уже ці два відсотки!

* * *

Вступний іспит у виші. Професор:

- Поясніть, будь ласка, чому крутиться електродвигун.

- Тому що електрика...

- Чому ж тоді електрична праска не крутиться?

* * *

Літо покаже, хто прес качав, а хто - двері від холодильника.

* * *

СМС від дружини:

- Забери сина з вулиці, викупай, нагодуй і вклади спати.

Відповідь від чоловіка:

- Я чотирьох відмив, поки свого знайшов.

* * *

Колись я була ангелом, а потім втратила крила і пересіла на мітлу. Нічого! І швидкість краща і тюнінг у перспективі.

* * *

У раю добре, але в пеклі більше знайомих.

* * *

Піднімати російський прапор в українських містах - це все одно, що вивішувати свою спідню білизну на сусідському балконі.

* * *

Весілля - єдина п'янка, про яку жінка мріє з дитинства.

Наш ДЕНЬ
Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.
Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Бенев'ят Р. М., м.Чернівці, вул. Лесина, 31
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

«Схід потребує української пісні»,

– кажуть тернопільські соловейки із гурту «Тріода»

Андрій Гамбаль, Олександр Алексєєв і Володимир Рибак після участі в телевізійному шоу «Х-фактор» активно гастролюють і пишуть нові пісні. В ефірах радіостанцій різних регіонів нашої держави можна почути їх патріотичну композицію «Вставай, Україно».

– Ми написали її під впливом непростих подій, які протягом кількох місяців відбуваються в Україні, – розповідає Олександр Алексєєв. – Хотілося якось підтримати українців, додати їм сил. Наші власні переконання, думки, переживання вилилися у поетичні рядки. Згодом ми підібрали до них музику, і так з'явилася на світ наша перша пісня.

«Тріода» записала нову пісню у тернопільській студії Ігоря Ващишина. Після офіційної презентації композицію можна почути в інтернеті та на радіостанціях Тернополя, Івано-Франківська, Житомира, Львова. Хлопці не планують зупинятися і вже працюють над новою піснею. Але вона уже зовсім іншого характеру, молодіжна й танцювальна – про студентське життя.

Олександр, Андрій і Володя дуже часто гастролюють на Сході України.

– Як не дивно, нас найбільше запрошують з концертами саме у Харків, Одесу, Дніпропетровськ, Донецьк, Запоріжжя, – каже Олександр. – Українські пісні там сприймають «на ура». Люди аплодують нам стоячи, хоч у наших пісня немає жодного російського слова. Їм не вистачає всього українського. Тому вони радо запрошують нас, щоб помилуватися українськими піснями, костюмами, скарбами нашого народу, які передаються з покоління в покоління. На Сході ми не відчували жодної агресії. Востаннє були у Харкові на Великдень. Люди там хочуть миру і нормального життя. Україна насправді єдина.

«Вставай, Україно, вставай! Немає Заходу і Сходу! Від Донбасу до Карпатських гір дух горить українського народу...І ми здолаємо все разом. Пройдемо всі складні шляхи і будем бачити, як в щасті зростають наші малюки», – оптимістично співають «тріодівці» у своїй пісні. Хочеться, щоб ці слова збулися і Україна, здолавши всі протистояння, стала сильною і нездоланною державою.

Юля ТОМЧИШИН.

Світ збіднів ще на одну гарну мудру людину – не стало видатного українського науковця

Романа Гром'яка

У Тернополі на 78-му році життя відійшов у вічність відомий громадський діяч, літературознавець, доктор філологічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи **Роман Теодорович Гром'як.**

Він народився у селі Глушин, нині Бродівського району Львівської області. Батько був засуджений за зв'язки з підпіллям ОУН-УПА, тож хлопчик жив у сім'ї діда, який повернувся з Сибіру, куди був депортований.

Після закінчення Дрогобицького педінституту Роман Гром'як вчителював на Хмельниччині й Тернопільщині. 1967 року закінчив аспірантуру Львівського університету ім. Ів. Франка. У 1971-1975 рр. працював доцентом кафедри Тернопільського фінансово-економічного інституту, деканом фінансово-економічного факультету. Завідував кафедрою теорії літератури та порівняльного літературознавства Тернопільського національного педуніверситету. Автор багатьох наукових праць, виховав не одне покоління студентів, науковців, вчених.

Роман Гром'як був першим головою обласної ради Всеукраїнського товариства української мови імені Тараса Шевченка «Просвіта». У буремний час становлення незалежної України, у 1989–1991 роках, обирався народним депутатом СРСР, у 1992-1994 роках був представником президента України в області.

Редакція «Нашого ДНЯ» глибоко сумує з приводу непоправної втрати і висловлює щире співчуття усім, хто знав, поважав і любив цю велику Людину.

ГОРОСКОП

з 7 травня до 13 травня

Овен

Давно у вас не було такого спокійного тижня. Подій буде небагато, навколишні не докучатимуть зі своїми проблемами. Що стосується кар'єри або ж навчання, то й тут без змін. Тож навряд чи треба щось змінювати.

Телець

Період буде не з легких. У стосунках із близькими можлива напруженість. Не робіть великих покупок, будь-яка ваша дія зустріне протидію. Бережіть здоров'я і нерви.

Близнюки

Справи підуть вгору, можете очікувати успіхів у кар'єрі та поповнення особистого бюджету. Приємно здивують вас і домашні – все, що задумали, вдасться втілити у життя.

Рак

Ви ще не знайшли супутника життя? У другій половині тижня у вас буде шанс зустріти його. Якщо ж ви встигли пізнати смак сімейного життя, то попереду цілковита ідилія.

Лев

Якщо ви азартні, це ваш тиждень. Ризикнувши, ви можете багато виграти, причому це стосується не тільки грошей. Якщо вам запропонують поїздку, вирушайте, не вагаючись.

Діва

Девіз першої половини тижня – «поспішайте повільно». У четвер-п'ятницю не варто виходити за рамки службових обов'язків. У вихідні проведіть час із сім'єю.

Терези

Настав час штурмувати кар'єрну драбину – вам і карти в руки, всі козирі ваші. Але може бути й так, що штурмувати нічого не доведеться, оскільки для вас і так відкрито «зелену вулицю».

Скорпіон

Якщо поблизу опиняться впливові особистості, не втрачайте шанс, спілкуйтеся з ними. Вірогідно, що вони допоможуть вирішити деякі проблеми. Що більше ви будете на виду, то швидше переможете.

Стрілець

Нехай на цьому тижні логіка та тверезий розрахунок поступляться фарту. Більше довіряйте інтуїції, особливо при вирішенні ділових питань. Прислухайтеся навіть до пліток.

Козеріг

На цьому тижні ви приймете важливі, майже доленосні рішення. Ті, в кого не все складалося благополучно, можуть нарешті влаштувати своє особисте життя. Очікуйте фінансових надходжень.

Водолій

Поставтеся до знайомств із деякою обережністю, не варто відкривати душу будь-кому. Але найголовніше – ви порозумієтеся з близькими. Вихідні проведіть на природі.

Риби

Якщо ви належите до найкращої половини людства, то тиждень завершиться під гаслом «я найчарівніша і найпривабливіша». А от представникам сильної статі доведеться займатися домашніми справами.